

Український ФУТБОЛ

Ціна вільна

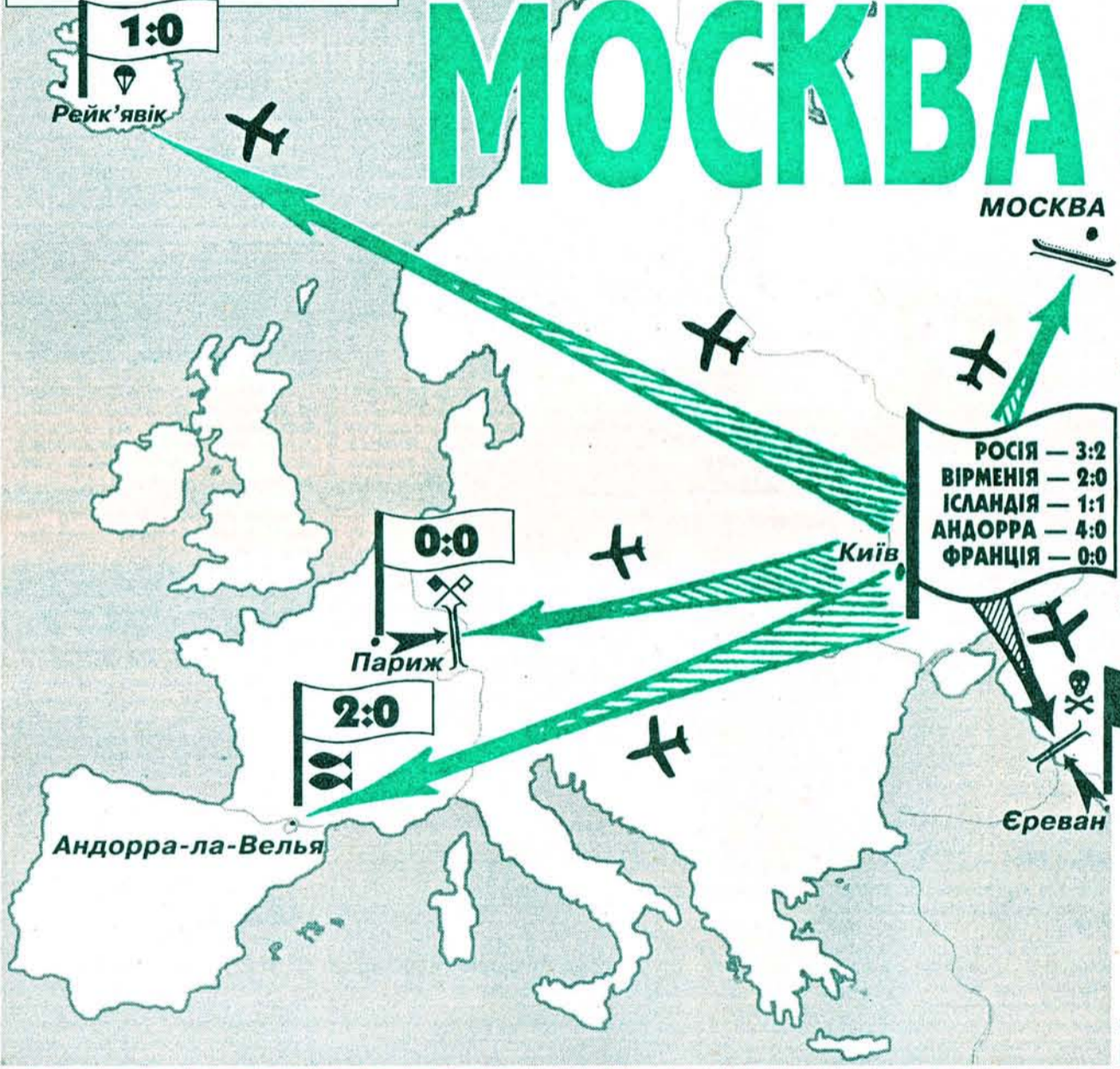
видання газети

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

ГРУПА 4						
	І	В	Н	П	М	О
1. УКРАЇНА	9	5	4	0	13-3	19
2. Росія	9	6	0	3	21-11	18
3. Франція	9	5	3	1	14-8	18
4. Ісландія	9	4	3	2	10-4	15
5. Вірменія	9	1	2	6	5-15	5
6. Андорра	9	0	0	9	3-25	0

ВІНЕЦЬ КАМΠΑНІЇ — МОСКВА

Аналіз "УФ" СІМ ВАРІАНТІВ ФІНАЛУ

9 жовтня в четвертій групі зустрічаються Росія — Україна, Франція — Ісландія та Андорра — Вірменія. Останній матч до уваги не беремо. Існують сім можливих варіантів завершення боротьби в групі. Чотири з них успішні для нас.

ВАРІАНТ 1

(Ймовірність — 30%)

Франція перемагає Ісландію, Росія — Україна — нічия.

1. Франція — 21.
2. Україна — 20.

ВАРІАНТ 2

(25%)

Франція перемагає Ісландію, Росія перемагає Україну.

1. Росія — 21.
2. Франція — 21.

За рівної кількості очок Росія має перевагу завдяки кращій різниці м'ячів.

ВАРІАНТ 3

(20%)

Франція перемагає Ісландію, Україна перемагає Росію.

1. Україна — 22.
2. Франція — 21.

ВАРІАНТ 4

(10%)

Франція — Ісландія — нічия (або перемога Ісландії), Росія перемагає Україну.

1. Росія — 21.
2. Україна — 19.

ВАРІАНТ 5

(8%)

Франція — Ісландія — нічия (або перемога Ісландії), Росія — Україна — нічия.

1. Україна — 20.
2. Росія — 19.

ВАРІАНТ 6

(5%)

Франція — Ісландія — нічия, Україна перемагає Росію.

1. Україна — 22.
2. Франція — 19.

ВАРІАНТ 7

(2%)

Ісландія перемагає Францію, Україна перемагає Росію.

1. Україна — 22.
2. Ісландія — 18.

ЗАГАЛЬНІ ШАНСИ

На 1-е місце. Україна — 35%, Росія — 35%, Франція — 30%.

На 2-е місце. Франція — 50%, Україна — 40%, Росія — 8%, Ісландія — 2%.

Олег РОМАНЦЕВ:

**"ПРОБЛЕМА ШЕВЧЕНКА
МАЄ БУТИ ВИРІШЕНА"**

Останні тренування перед матчем із збірною України проводить російська команда. У вівторок на базі суперника в Тарасівці відбулася прес-конференція головного тренера росіян Олега Романцева, який розповів журналістам про ситуацію в команді.

— Чи відрізняється підготовка до матчу зі збірною України від попередніх зборів?

— Я не люблю кидатися з крайнощів у край-

нощі. Маємо усталену систему підготовки до матчу й застосовуємо її щоразу. Однак, наступна зустріч, зрозуміло, має свою специфіку. По-перше, вона вирішальна, тому не дає права на помилку. По-друге, не можемо розраховувати на нічию. По-третє, в нас вельми своєрідний суперник, який не зазнав в групі жодної поразки й не пропустив жодного м'яча на виїзді. А нам треба неодмінно забивати.

Йожеф САБО:
**"БАГАТО ЗАЛЕЖАТИМЕ
ВІД СУДДІВСТВА"**

У суботу наша національна команда зіграє, либонь, чи не найважливіший матч в своєму житті — проти росіян. Зайве повторювати про його важливість, складність та роль. Це (вже неодноразово робили і журналісти, і вболівальники, і навіть зовсім сторонні від футболу люди. Краще послухаємо старшого тренера нашої збірної Йожефа Сабо, з яким у вівторок, п'ятого жовтня, була організо-

вана зустріч, на якій яблуку ніде було впасти — інтерес в ЗМІ до цього заходу був підвищений.

— Як і завжди, — взяв слово Йожеф Йожефович, — ми закликали під прапори збірної двадцять двох футболістів. На сьогодні (п'яте жовтня — прим. авт.) до табору головної команди країни з'явилися всі кандидати, окрім Юрія Максимова, котрий не зміг прилетіти в призначений термін. Чому? Для мене це також поки що питання без відповіді. Прикро, що це не перший подібний випадок, коли "Вердер" з якихось причин не хоче йти нам назустріч.

Див. 2-3 стор.

Сенсація

НОВИЙ ШОТЛАНДЕЦЬ — СЕРГІЙ БАЛТАЧА-МОЛОДШИЙ

Ще один українець заповзівся підкорити Європу, ставши під чужий прапор. Минулої середи Сергій Балтача-молодший, син популярного футболіста київського "Динамо" вісімдесятих років, дебютував у складі молодіжної

збірної Шотландії в офіційному матчі з боснійцями. Британська преса схвально відгукнулася про гру дебютанта з провінційного клубу "Сент-Міррен".

Родина Балтачі давно мешкає у Великобританії, хлопцеві опанував футбольну майстерність саме там, отож і дивувати-

ся його вибору начебто не доводиться — мовляв, одрізана скиба. Проте легше від усвідомлення того нам не стане.

На превеликий жаль, патріотичні почуття вельми рідко навідується в серця наших футбольних зірок. З ненавистю до України та всього українсько-

го запопадливо служать юрани й горшкови Росії, аж доки нові господарі не позбавляються від них, як од непотребу...

Тепер уже діти вчорашніх кумирів з гордістю зодягають футболки з чужими гербами. Звісно, кожен має право вибору. Та чи зробив би подібний вибір

хтось із шотландців? Не тільки новим українцем, а й новим англійцем жоден із них не стане нізащо, бо Батьківщина, як і рідну матір, у Шотландії не вибирають. Шкода, та в Україні зовсім інакше поняття національної гордості. Валерій ВАЛЕРКО.

"БАГАТО ЗАЛЕЖАТИМЕ ВІД СУДІВСТВА"

(ЗАКІНЧЕННЯ).
Початок на 1 стор.)

На жаль, вже на даний момент доводиться констатувати, що в московському поєдинку не зможе взяти участь Роман Максим'юк. Уже в Києві він отримав травму. У нього перелом руки. Лікарі наклали гіпс. Тому до Москви вирушить не двадцять двох, а двадцять один футболіст. Із іншими гравцями, на щастя, все нормально — всі здорові. У понеділок провели перше тренування. Правда, без участі київських динамівців, котрі відпочивали після календарного матчу з маріупольським "Металургом". У тренуванні були задіяні ті футболісти, команди яких пропустили матч одинадцятого туру.

Всі ми добре розуміємо та усвідомлюємо ціну майбутнього поєдинку. Це для нас не лише перевірка на міцність, а й своєрідний підсумок майже дворічної роботи. Ми постійно відчуваємо увагу та турботу з боку як простих футболістів шанувальників, так і керівників держави. На тренувальну базу збірної завітали президент ФФУ Валерій Пустовойтенко, всі віце-президенти Федерації. Ми відчуваємо вашу підтримку. Відчуваємо також і відповідальність. Так сталося, що через певні обставини останній матч групового турніру виявився вирішальним. Що ж, можливо, тим цікавіше буде спостерігати за цим дійством. Хоча хтось залишиться за бортом Євро-2000, а хтось здобуде путівку до Бенілюксу.

— Як прокоментуєте функціональний стан Андрія Шевченка?

— Андрій прилетів ще в понеділок і відразу зайшов до мене. Ми поздоровили його з гарною грою проти "Лацио", з забитими м'ячами та високою оцінкою. Згодеться, не щодня доводиться забивати в ворота володаря Суперкубка одразу три м'ячі. У Андрія все добре. На щастя, травми обійшли його стороною. Хоча він мав стомлений вигляд — дався взнаки досить тривалий переліт. Тому на один день ми відпустили його додому перепочити. А вже у вівторок Шевченко тренувався разом з іншими хлопцями та проходив тестування. Це обов'язковий атрибут нашої роботи зі збірними — працюємо з науковою групою і за результатами їх "розкладок" формуємо оцінку та твердження про кожного гравця та рівень його готовності до конкретного матчу.

— А як щодо Лужного та Скаченка?

— Обоє були задіяні в календарних зустрічах за свої клуби. Приємно, що наш капітан поступово виходить до свого звичайного рівня гри. Хоча, за великим рахунком, Лужний належить до тих футболістів, незадовільний функціональний стан яких кращий, ніж оптимальна форма у деяких гравців. На Скаченка ми також розраховуємо. Однак не варто це сприймати як керівництво до дії, адже в нашому розпорядженні є ще й Сергій Коновалов, який останнім часом помітно додає у гри.

— Що можете сказати про Віталія Косовського, котрий останнім часом отримав на свою адресу чимало прикрих зауважень...

— Віталія я знаю давно — по спільній роботі не лише в збірній, а й у "Динамо". Попри все, я вірю в цього футболіста. У Косовського була серйозна травма, від якої він "відходив" досить довго. Взагалі, він належить до числа тих гравців, котрі досить повільно виходять на пік своєї форми. Але я знаю й інше: Косовський — це футболіст, котрий за п'ятнадцять хвилин може вирішити долю будь-якого поєдинку.

— Чому в списку двадцяти двох кандидатів до нашої збірної немає прізвища Попова? Як прокоментує-

те подібну відсутність в російській національній Мостового?

— Щодо російського півборонця, то мені, за великим рахунком, байдуже, чому його немає в списках кандидатів. Наскільки я знаю, він постійно виходить в "основу" свого клубу. Можливо, питання у взаємостосунках Мостового та Романцева.

Що ж до Попова, то Сергій не броне часті у гри через перебір жовтих карток. Хоча, якщо відверто, ми б дуже хотіли бачити його на "Лужниках" дев'ятого жовтня. Хоча б тому, що це дуже працьовитий та здібний футболіст, який завжди виконує великий обсяг роботи, часом червоною. І не його вина, а скоріше біда, що колишній тренер "Шахтаря" Анатолій Бишовець робив усе можливе, щоб Попов (та й інші донецькі збірники) не прогресували, а навпаки. Складається таке враження, що Бишовець ніби спеціально прислав з Москви, щоб він "завалив" і першу збірну, і "молодіжку". Зверніть увагу: донецчан ми запрошуємо до обох збірних практично з лави запасних.

— Яка ймовірність появи в складі збірної Сергія Корнильова?

— Я, звичайно ж, нині не можу із стовідсотковою впевненістю сказати, чи вийде цей футболіст грати проти російської збірної. Але він підсилює наш потенціал. Як і інші колишні представники Росії — Сеєренников та Яшкін, котрі тільки починають прийходити до тями після серйозних травм.

— Про суперників відомо все?

— А хіба нині можна щось приховати? Мої помічники відвідували матчі за участю росіян. Ми також неодноразово переглядали відеокасети з матчами російської збірної. Знаємо також про сильні та слабкі місця кожного російського збірника. Залишається лише використати ці слабкі місця. Я певен також, що в подібному напрямку працюють і наші північні сусіди, в котрих також є достатньо інформації і про наш тренерський штаб, і особливо про футболістів.

Гол Скаченка Харіну в Києві.

— Яким чином вдається виводити футболістів із психологічної напруги, адже перед таким матчем не хвилюватися вони просто не можуть...

— У нас триває звичайний робочий процес. Усі, звичайно ж, розуміють, проти кого ми будемо грати і яка ціна того результату. Але ми не збираємось якись чином "згущувати хмари" чи на-

— Давай розпочинай з того, що ми не на базарі, де можна торгуватись. Напевно, жоден тренер не налаштує своїх підопічних на свідоме досягнення нічийного результату. Кожен сподівається на краще — на перемогу тобто. А ще дуже багато чого лежати від чудодійства. Як відомо, англійський арбітр в Москві має провести останній матч в своїй кар'єрі. Знаючи також, яку роль в УЄФА відіграє президент РФС Вячеслав Колосков, залишається лише сподіватись, що принциповий поєдинок не вийде за рамки принципів чесної спортивної боротьби.

— Чи можна якось притлумити рівень політичного забарвлення матчу століття?

— Я пригадую першу зустріч з росіянами в Києві, коли температура політичних пристрастей і до матчу, і після його закінчення, явно зашкалювала. Подібне чекає нас і в Москві. Я недавно розмовляв з одним знайомим, московським журналістом, котрий дивувався, чому Україну опанувала тиша — ніякого галасу про майбутній матч із росіянами. А от в Москві (та й за її околицями) — справний ажіотаж. Всі чекають матчу, "перемивають кісточки" гравцям, тренерам. Але ж, в будь-якому разі, все має вирішитись не на вуличному мітингу чи газетних шпальтах, а на футбольному полі.

— Чи згодні з досить сталим твердженням про те, що середня ланка російської збірної переважає по потенціалу та мобільності нашу півборону?

— Це всього лише одна думка. Вона має право на існування. Як і будь-яка інша, з протилежним підтекстом. А взагалі, команда грає настільки добре, наскільки їй це дозволяє (чи не дозволяє) суперник. 9 жовтня ми й побачимо, хто кращий і хто чого вартий.

— Чи володієте інформацією щодо кількості ймовірних уболівальників нашої збірної, які можуть прийти до Москви?

— Я не повністю володію ситуацією. Мені відомо, що готується кілька поїздів спеціально для українських уболівальників. Однак трохи лячно за наших співвітчизників, котрі прийдуть до Москви. Передусім — за їх безпеку, адже можливі всілякі інциденти. Хоча, звичайно ж, ми б дуже хотіли на "Лужниках" відчувати підтримку своїх.

— Коли плануєте "десант" до Москви?

— Відлітаємо в п'ятницю. В Москві заплановане вечірнє тренування, яке має відбутись о дев'ятнадцятій годині за київським часом. До речі, ми завжди живемо і працюємо лише за київським часом. Навіть в Ісландії, де часовий пояс зовсім інший, ми не зрадили своїй традиції. Проте це не лише традиція чи примха — навіщо перебудовуватись на кілька днів, адже це навряд чи сприятиме зміцненню здоров'я та нормальному функціонуванню організму.

— А мешкатимемо ми в українському дипломатичному представництві. Росіяни пообіцяли, що проблем, пов'язаних з дотриманням безпеки, не повинно виникнути.

— На вашу думку, результат матчу вплине на хід Президентських виборів в Україні?

— У політиці я почувуюся не дуже впевнено і тому б не хотів на цьому акцентувати уваги.

— Як особисто ви ставитесь до того, що ветерани київського "Динамо" пропують кіншнього Президента?

— А чом би й ні? Нічого упередженого в цій акції не бачу. Я й сам буду голосувати за Леоніда Кучму.

— Що б хотіли побажати своїй команді?

— Нам би талану побільше та везіння. А більше нічого нам і не потрібно, бо все інше вже маємо. Практично в кожному поєдинку хлопці створюють по кілька реальних нагод для взяття воріт, а використати їх можуть не завжди. У тому ж таки матчі проти вірмен у Єревані українська збірна мала шість голевих моментів, а не використала жодного. Тож сподіваюсь, що суботнього вечора Фортуна нас не підведе.

Увата! Передплата-2000 МОСКВА, БРЮССЕЛЬ, АМСТЕРДАМ І ДАЛІ - РАЗОМ ІЗ "УФ"!

Наступного вівторка ви з особливим інтересом читатимете улюблену газету. Сподіваємося, в добромуморі, бо Україна широчайше вірить у перемогу своєї національної команди. Та за будь-яких умов оповідь про "матч віку" на шпальтах "УФ" буде достатньо повною — в Москву вже вирушили троє кореспондентів газети. Чимало цікавої — різномановної — інформації, присвяченої історії континентальних чемпіонатів і подіям довкола Євро-2000 з'явиться в "УФ" наступного року. Зверніть увагу: газета "потовстішає", її обсяг уже з січня становитиме 16 полусівторка, по 8 — у середу й п'ятницю, 12 — у суботу. А після фіналу єврочемпіонату в центрі нашої та вашої уваги опиниться Мундіаль. Завітайте до поштової філії — й вирушайте в захоплюючу подорож разом із "УФ"!

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:
на один місяць — 3 гривні 88 копійок,
на три місяці — 11 гривень 64 копійки,
на шість місяців — 23 гривні 28 копійок,
на рік — 46 гривень 56 копійок.
Передплатний індекс — 60994.
Щоб отримувати "УФ" з першого листопада 1999 року, треба до 10 жовтня завітати до поштової філії та оформити передплату. Вартість передплати на один місяць — 3 гривні.

ВИЗНАЧЕНО СКЛАД МОЛОДІЖКИ

Новий наставник молодіжної збірної України Володимир Онищенко закликав на збори 22 футболістів. Зміни порівняно з попереднім складом — мінімальні.
Воротарі — Сергій Перхун ("Шериф", Тирасполь, Молдова), Мар'ян Марущак (ФК "Львів");
оборонці — Віталій Балицький, Павло Скоропад (обидва — ЦСКА), Андрій Несмачний ("Динамо"), Сергій Білорозор (ФК "Черкаси"), Євген Котов, Анатолій Тимошук (обидва — "Шахтар"), Сергій Даценко ("Кривбас");
півборонці — Юрій Целих ("Динамо"), Геннадій Зубов ("Шахтар"), Олексій Олійник (ЦСКА), Валентин Платонов ("Кривбас"), Сергій Черняк ("Ворскла");
нападники — Олег Венгліньский, Олександр Косирін (обидва — "Динамо"), Андрій Воробей ("Шахтар"), Руслан Костишин, Роман Пахолок (обидва — ЦСКА), Андрій Головко, Володимир Мазяр (обидва — "Ворскла"), Роман Монарьов ("Кривбас").

"ПРОБЛЕМА ШЕВЧЕНКА МАЄ БУТИ ВИРІШЕНА"

(ЗАКІНЧЕННЯ).
Початок на 1 стор.)

— У якій формі футболісти?
— Усі, на кого ми розраховували, прибули вчасно. Щось конкретне казати про фізичну готовність футболістів зарано. Може лише зауважити, що всі почувують себе нормально. Учора провели загальні збори, попередню — індивідуальні-співбесіди. Але мені подобається настрій, з яким приїхали хлопці. Немає шапкозакидацького ставлення до суперника, проте й "мандраж" відсутній. Нормальний робочий стан.

— Чому до збірної не запрошено Олександра Мостового?

— Ми запросили на збір вісімнадцять футболістів, яких вважаємо найсильнішими. На них і розраховуємо в матчі з Україною. Я радий за Мостового, який вдало провів останні зустрічі за "Сельту". Але він не брав участі в шести наших переможних матчах. А якщо він зіграє так, як у Франції, якщо з нього знову щось заболить? Тоді матимуть слушність ті, хто запитав: "Навіщо ви його викликали?"

— Чи можлива поява в команді когось з резерву?

— Зрозуміло. Одне із завдань матчу

другої збірної Росії з Німеччиною — перевірити найближчий резерв. Завтра подивимось. Є певні розрахунки і варіанти. Можливо, когось одразу після матчу заберемо в Тарасівку.

— Прокоментуйте ситуацію з Черчесовим?

— Ми вельми хвилюємося, що все так відбулося. Зробили чимало спроб викликати Станіслава і, як на мене, зробили все правильно. Але в нього вичерпаний ліміт викликів до збірної, й "Тироль" категорично відмовився відпускати його раніше, ніж сьомого жовтня. Для нас це запізно, хоча Черчесов знадобиться б збірній, особливо — в психологічному плані.

— Невже Черчесову не вистачило б для підготовки двох-трьох днів?

— Не хочеться порушувати загальну систему підготовки. Дрібниці у таких випадках не буває.

— Чи не викликає у вас побоювань гра Філімонова в останніх матчах?

— Викликає.

— Чи можливий варіант, що у воротах з'явиться Нігматулін?

— Мені вельми подобається, як Руслан грає за "Локомотив", тому з воротарсь-

кою позицією остаточного рішення поки що нема.

— А з виконавцями інших амплуа?

— Якесь думки, зрозуміло, є. Але кожен день буде виникати новий варіант складу й остаточне рішення ухвалюмо лише ввечері напередодні зустрічі.

— Чи існує в збірній проблема нападників?

— Зрозуміло, висококласний форвард рівня Шевченка не завадив би будь-якій команді. Однак, ми шукаємо резерви посилення нападу в діях півборонців. З одного боку, це наш козир, з іншого, наша слабкість, адже ми занадто часто пропускаємо голи після контратак.

— Чи не розкриєте якісь тактичні задумки?

— Ні за що!

— Але ж ми не шпигуни збірної України...

— Вони російською теж читати вміють, хоч і українці.

— Чи можна чекати від збірної України якихось сюрпризів?

— Я кожного її гравця знаю не лише з чужих розповідей, адже багато разів бачив їх у ділі. З тими ж Ребровим, Шевченком, Скаченком знайомий особисто. Уже продивився відеозаписи всіх матчів

української команди й буду ще їх дивитись. Україна не гратиме у відкритий, авантюрний футбол. Це вельми дисциплінована, ідеально створена для гри на контратаках команда. Насамперед вона дбає про безпеку своїх воріт. Попереду — троє швидкісних нападників. Тож не думаю, що суперник продемонструє щось нове — від добра добра не шукають. Українці на виїзді не пропустили жодного м'яча й навряд чи будуть щось міняти.

— Чи існує проблема Шевченка?

— Існує. І не тільки Шевченка, але й Реброва. Сподіваємося усунути обидві.

— Чи можуть позначитись останні невдачі київського "Динамо" та московського "Спартак" в Лізі чемпіонів на гравцях обох збірних?

— Ні. Адже збірна — це не клуб. Тут зовсім інший підтекст.

— Як ви відреагували на розмови про перенесення матчу на нейтральне поле?

— Був ображений. Упевнений, що це ініціатива невеликої групи людей, які ні з ким не радилися. Але в мене не було жодного побоювання, що матч можуть перенести. Ми чудово знаємо український народ, футболістів — вони бажують виграти чесно, без будь-яких залаштунок-

вих інтриг.

— Не є таємницею, що в Україні матчу надають і політичне значення. Це на користь команді чи ні?

— Це не на користь насамперед футболістів. Це нікому не потрібно. Нагнітати пристрасті навколо чудової гри, яку люблять в обох країнах, принаймні нерозумно.

— Хтось із російських політиків відвідає матч?

— Якщо відверто, мене це хвилює найменше. Набагато більше хвилює, що Шевченко забив три м'ячі, що Ребров у чудовій формі. Що мені хочеться побажати, так це заповнені трибуни. А політики не будуть питати дозволу прийти — перекриють усе й приїдуть. За традицією, напередодні матчу на базу має заїхати Павло Павлович Бородин. Він є "фартовим" для нас. А ще — чудово впливає на команду, знімає з хлопців напругу.

— Якими будуть ваші дії за невдачі?

— Разом з усім тренерським штабом розпочну підготовку до чемпіонату світу 2002 року. Я не шкодую, що 1996 року взяв усю вину на себе й пішов, але нині це буде неправильно й нечесно.

У таборі суперника

НАВАНТАЖЕННЯ — ДИФЕРЕНЦІЙОВАНІ

У понеділок російська збірна неповним складом провела в Тарасівці перше тренування перед матчем з Україною. У ній не брали участі спартаківці Дмитро Хлестов, Андрій Тихонов, Єгор Титов, Олександр Ширко, нападник "Зеніту" Олександр Панов, а також гравці московського "Локомотиву" Руслан Нігматулін, Ігор Чугайнов, Олексій Смертін, Юрій Дроздов. Усі вони проходили відновлювальні процедури після чергового туру російського чемпіонату, який відбувся в неділю.

Легіонери прибували на збір упродовж усього дня. Першим о 14.50 з Амстердама прилетів Дмитро Хохлов. За сорок п'ять хвилин — "француз" Ігор Яновський. Обидва встигли приєднатися до команди на початку тренування й взяли в ньому участь. О 17.35 менеджер росіян Олександр Хаджі зустрів в "Шереметьєво" трьох "іспанців" — Безчастних, Карпина й Онопка, а також

запрошеного до складу другої збірної Омарі Тетрадзе. Останнім у Тарасівці з'явився Дмитро Аленичев, його літак із Рима приземлився в Москві о 18.45.

Наступного дня після пресконференції Олега Романцева збірна Росії провела інтенсивне тренування. 17 гравців вишикувались в шеренгу й уважно слухали настанови головного тренера. З'ясувалося, що на тренуванні відсутній гравець московського "Локомотива" Ігор Чугайнов, який днем раніше застудився. Було вирішено тимчасово ізолювати залізничника, аби не поширилася інфекція. Але, за словами лікаря команди Юрія Василькова, Ігор Чугайнов тренуватиметься в загальній групі вже сьогодні. Також лікар спростував інформацію, поширену деякими іспанськими ЗМІ, про травми коліна в гравця "Ов'єдо" Віктора Онопка.

Заняття почалося з "квадратів". У одну групу об'єдналися четверо оборонців — Дроздов, Яновський, Хлестов й

Онопка. Інший квартет — Титов, Смертін, Карпин і Тихонов — займався під керівництвом Михайла Гершковича. Філімонов і Нігматулін разом із спартаківським тренером Юрієм Дарвінін у дальньому кінці поля розминалися за спеціальною методикою.

Згодом маленькі "квадрати" трансформувалися в один великий — "п'ять на п'ять", у якому роль "нейтрального" гравця виконував Романцев. Закінчилося тренування відпрацюванням ударів з лінії штрафного майданчика.

У дні, що залишилися до матчу, росіяни тренуватимуться одного разу і лише в Тарасівці. Також заплановано 2-3 теоретичних заняття, на яких аналізуватимуться сильні та слабкі позиції збірної України. Навантаження на тренуваннях будуть диференційованими, залежно від індивідуального стану готовності кожного гравця.

До речі!

МІСЦЯ ЗАЛИШИЛИСЯ ЛИШЕ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ

Ажіотаж навколо матчу збірних Росії та України сягнув апогею. За інформацією на 20-ту годину вчорашнього дня в касах стадіону "Лужники" залишилися лише два види квитків — за колективними заявками та для українських уболівальників. Заступник генерального директора РФС Віктор Груздев повідомив, що спочатку РФС отримав від Федерації футболу України заявку на дев'ять тисяч квитків, але виділити було вирішено на дві тисячі менше. "Ми вже повідомили українській федерації номери каси та секторів — Д-1, Д-2, Д-5, Д-6. ФФУ звернулася з проханням забронювати всі квитки до 6 жовтня й дозволити продаж тільки організованим групам уболівальників і офіційному туроператору. Наскільки я розумію, саме цей туроператор і є зв'язуючою ланкою між уболівальниками та квитковим відділом стадіону. Після 6-го жовтня нам надано право реалізувати ту частину квитків, яка залишиться невикупленою", — повідомив Груздев.

Усі інші квитки — від найдешевших (50 рублів) до найдорожчих (500 рублів) — вже продані. Але на цьому "квиткова" справа не завершується: починає працювати "чорний ринок". Наприклад, найліпші місця в секторі С-6 оцінені спекулянтами в 2000 рублів, що в 20-25 разів вище номінальної вартості. Ті ж, хто не бажає сплачувати такі кошти, сподіваються на удачу, яку може принести компанія з виробництва пива "Старий мельник". Вона придбала близько 10000 квитків і в день зустрічі роздаватиме їх безплатно разом із своєю атрибутикою. За словами прес-аташе "Лужників" Сергія Борисова, ажіотаж навколо матчу Євро-2000 можна порівняти лише з поєдинком дворічної давнини між Росією та збіркою світу, що був присвячений відкриттю стадіону після реконструкції. Тоді всі квитки були розпродані за три дні.

(За інформацією "Спорт-Експрес").

Аналіз "УФ"

МОМЕНТ ІСТИНИ НА БАЛКАНАХ

ГРУПА 1

Уельс — Швейцарія, Білорусь — Італія.

	І	В	Н	П	М	О
1. ДАНІЯ	8	4	2	2	11-8	14
2. Італія	7	4	2	1	13-5	14
3. Швейцарія	7	3	2	2	7-5	11
4. Уельс	7	3	0	4	7-14	9
5. Білорусь	7	0	2	5	4-10	2

Матч Уельс — Швейцарія турнірного значення не має, оскільки Швейцарія в очному суперництві з Данією та Італією має гірші показники.

- ВАРІАНТ 1**
(Ймовірність — 60%)
Італія перемагає Білорусь.
1. Італія — 17.
2. Данія — 14.
- ВАРІАНТ 2**
(30%)
Білорусь — Італія — нічия.
1. Італія — 15.
2. Данія — 14.
- ВАРІАНТ 3**
(10%)
Білорусь перемагає Італію.
1. Данія — 14.
2. Італія — 14.

В очному суперництві Данія має перевагу над Італією (3:2 та 1:2).

ЗАГАЛЬНІ ШАНСИ
На 1-е місце. Італія — 90%, Данія — 10%.
На 2-е місце. Данія — 90%, Італія — 10%.

ГРУПА 2

Албанія — Грузія, Словенія — Греція, Латвія — Норвегія.

	І	В	Н	П	М	О
1. НОРВЕГІЯ	9	7	1	1	19-8	22
2. Словенія	9	5	2	2	12-11	17
3. Латвія	9	3	4	2	12-10	13
4. Греція	8	2	3	3	8-8	9
5. Грузія	9	1	2	6	7-16	5
6. Албанія	8	0	4	4	6-11	4

Матч Греція — Албанія відбувся вчора ввечері.

НОРВЕГІЯ достроково виборола путівку до Бенілюксу, **СЛОВЕНІЯ** гратиме матчі "плей-офф".

ГРУПА 3

Німеччина — Туреччина, Фінляндія — Північна Ірландія.

	І	В	Н	П	М	О
1. НІМЕЧЧИНА	7	6	0	1	20-4	18
2. Туреччина	7	5	1	1	15-6	16
3. Фінляндія	7	2	1	4	9-12	7
4. Північна Ірландія	7	1	2	4	3-15	5
5. Молдова	8	0	4	4	7-17	4

- ВАРІАНТ 1**
(Ймовірність — 70%)
Німеччина перемагає Туреччину.
1. Німеччина — 21.
2. Туреччина — 16.
- ВАРІАНТ 2**
(20%)
Німеччина — Туреччина — нічия.
1. Німеччина — 19.
2. Туреччина — 17.
- ВАРІАНТ 3**
(10%)
Туреччина перемагає Німеччину.
1. Туреччина — 19.
2. Німеччина — 18.

ЗАГАЛЬНІ ШАНСИ

На 1-е місце. Німеччина — 90%, Туреччина — 10%.
На 2-е місце. Туреччина — 90%, Німеччина — 10%.

ГРУПА 5

Швеція — Польща, Болгарія — Люксембург.

	І	В	Н	П	М	О
1. ШВЕЦІЯ	7	6	1	0	8-1	19
2. Англія	8	3	4	1	14-4	13
3. Польща	7	4	1	2	12-6	13
4. Болгарія	7	1	2	4	3-8	5
5. Люксембург	7	0	0	7	2-20	0

- ВАРІАНТ 1**
(Ймовірність — 70%)
Швеція — Польща — нічия.
1. Швеція — 20.
2. Польща — 14.
- ВАРІАНТ 2**
(20%)
Швеція перемагає Польщу.
1. Швеція — 22.
2. Англія — 13.
- ВАРІАНТ 3**
(10%)
Польща перемагає Швецію.
1. Швеція — 19.
2. Польща — 16.

ЗАГАЛЬНІ ШАНСИ
На 2-е місце. Польща — 80%, Англія — 20%.

ГРУПА 6

Іспанія — Ізраїль, Австрія — Кипр.

	І	В	Н	П	М	О
1. ІСПАНІЯ	7	6	0	1	39-5	18
2. Ізраїль	7	4	1	2	25-6	13
3. Кипр	7	4	0	3	11-18	12
4. Австрія	7	3	1	3	16-19	10
5. Сан-Марино	8	0	0	8	1-4	0

- ВАРІАНТ 1**
(Ймовірність — 50%)
Іспанія перемагає Ізраїль, Австрія перемагає Кипр (або нічия).
1. Іспанія — 21.
2. Ізраїль — 13.

ВАРІАНТ 2

(20%)
Іспанія перемагає Ізраїль, Кипр перемагає Австрію.
1. Іспанія — 21.
2. Кипр — 15.

ВАРІАНТ 3

(20%)
Іспанія — Ізраїль — нічия, Австрія перемагає Кипр (або нічия).
1. Іспанія — 19.
2. Ізраїль — 14.

ВАРІАНТ 4

(5%)
Іспанія — Ізраїль — нічия, Кипр перемагає Австрію.
1. Іспанія — 19.
2. Кипр — 15.

ВАРІАНТ 5

(5%)
Ізраїль перемагає Іспанію, Австрія — Кипр — будь-який результат.
1. Іспанія — 18.
2. Ізраїль — 16.

ЗАГАЛЬНІ ШАНСИ
На 2-е місце. Ізраїль — 75%, Кипр — 25%.

ГРУПА 7

Ліхтенштейн — Румунія, Азербайджан — Словаччина, Португалія — Угорщина.

	І	В	Н	П	М	О
1. РУМУНІЯ	9	6	3	0	22-3	21
2. Португалія	9	6	2	1	29-4	20
3. Словаччина	9	4	2	3	11-9	14
4. Угорщина	9	3	3	3	14-7	12
5. Азербайджан	9	1	1	7	6-25	4
6. Ліхтенштейн	9	1	1	7	2-36	4

- ВАРІАНТ 1**
(Ймовірність — 65%)
Португалія перемагає Угорщину, Румунія перемагає Ліхтенштейн.
1. Румунія — 24.
2. Португалія — 23.
- ВАРІАНТ 2**
(15%)
Румунія перемагає Ліхтенштейн, Португалія — Угорщина — нічия.

ВАРІАНТ 3

(9%)
Румунія перемагає Ліхтенштейн, Угорщина перемагає Португалію.
1. Румунія — 24.
2. Португалія — 20.

ВАРІАНТ 4

(3%)
Португалія перемагає Угорщину, Ліхтенштейн — Румунія — нічия.
1. Португалія — 23.
2. Румунія — 22.

ВАРІАНТ 5

(3%)
Португалія — Угорщина — нічия, Ліхтенштейн — Румунія — нічия.
1. Румунія — 22.
2. Португалія — 21.

ВАРІАНТ 6

(2%)
Угорщина перемагає Португалію, Ліхтенштейн — Румунія — нічия.
1. Румунія — 22.
2. Португалія — 20.

ВАРІАНТ 7

(1%)
Ліхтенштейн перемагає Румунію, Португалія перемагає Угорщину.
1. Португалія — 23.
2. Румунія — 21.

ВАРІАНТ 8

(1%)
Ліхтенштейн перемагає Румунію, Португалія — Угорщина — нічия.
1. Румунія — 21.
2. Португалія — 21.

ВАРІАНТ 9

(1%)
Ліхтенштейн перемагає Румунію, Угорщина перемагає Португалію.
1. Румунія — 21.
2. Португалія — 20.

ЗАГАЛЬНІ ШАНСИ

На 1-е місце. Румунія — 96%, Португалія — 4%.
На 2-е місце. Португалія — 96%, Румунія — 4%.

ГРУПА 8

Хорватія — Югославія, Македонія — Ірландія.

	І	В	Н	П	М	О
1. ЮГОСЛАВІЯ	7	5	1	1	16-6	16
2. Ірландія	7	5	0	2	13-5	15
3. Хорватія	7	4	2	1	11-7	14
4. Македонія	7	2	1	4	12-13	7
5. Мальта	8	0	0	8	6-27	0

ВАРІАНТ 1
(Ймовірність — 25%)
Ірландія перемагає Македонію, Хорватія — Югославія — нічия.

ВАРІАНТ 2
(15%)
Хорватія перемагає Югославію, Ірландія перемагає Македонію.
1. Ірландія — 18.
2. Югославія — 17.

ВАРІАНТ 3
(15%)
Югославія перемагає Хорватію, Ірландія перемагає Македонію.
1. Югославія — 19.
2. Ірландія — 18.

ВАРІАНТ 4
(15%)
Хорватія — Югославія — нічия, Македонія — Ірландія — нічия.
1. Югославія — 17.
2. Ірландія — 16.

ВАРІАНТ 5
(10%)
Хорватія перемагає Югославію, Македонія — Ірландія — нічия (або перемога Македонії).
1. Хорватія — 17.
2. Ірландія — 16.

ВАРІАНТ 6
(10%)
Югославія перемагає Хорватію, Македонія — Ірландія — нічия.
1. Югославія — 19.
2. Ірландія — 16.

ВАРІАНТ 7
(5%)
Хорватія — Югославія — нічия, Македонія перемагає Ірландію.
1. Югославія — 17.
2. Ірландія — 15.

ВАРІАНТ 8
(5%)
Югославія перемагає Хорватію, Македонія перемагає Ірландію.
1. Югославія — 19.
2. Ірландія — 15.

ЗАГАЛЬНІ ШАНСИ
На 1-е місце. Югославія — 50%, Ірландія — 40%, Хорватія — 10%.
На 2-е місце. Ірландія — 50%, Югославія — 35%, Хорватія — 15%.

ГРУПА 9

Естонія — Боснія та Герцеговина, Чехія — Фарери, Шотландія — Литва.

	І	В	Н	П	М	О
1. ЧЕХІЯ	9	9	0	0	24-5	27
2. Шотландія	9	4	3	2	12-10	15
3. Естонія	9	3	2	4	14-13	11
4. Литва	9	3	2	4	8-13	11
5. Боснія	9	2	2	5	10-16	8
6. Фарери	9	0	3	6	4-15	3

ВАРІАНТ 1
Чехія перемагає Шотландію, Естонія перемагає Фарери.
1. Чехія — 27.
2. Шотландія — 15.

ВАРІАНТ 2
Чехія перемагає Шотландію, Естонія перемагає Фарери.
1. Чехія — 27.
2. Шотландія — 15.

ВАРІАНТ 3
Чехія перемагає Шотландію, Естонія перемагає Фарери.
1. Чехія — 27.
2. Шотландія — 15.

ВАРІАНТ 4
Чехія перемагає Шотландію, Естонія перемагає Фарери.
1. Чехія — 27.
2. Шотландія — 15.

ВАРІАНТ 5
Чехія перемагає Шотландію, Естонія перемагає Фарери.
1. Чехія — 27.
2. Шотландія — 15.

ВАРІАНТ 6
Чехія перемагає Шотландію, Естонія перемагає Фарери.
1. Чехія — 27.
2. Шотландія — 15.

ВАРІАНТ 7
Чехія перемагає Шотландію, Естонія перемагає Фарери.
1. Чехія — 27.
2. Шотландія — 15.

"УКОЛ" КОЛЛІНЗА

ГРУПА 9

Шотландія — Боснія — 1:0 (1:0).
5 жовтня. Глазго. 30574 глядачі.
Суддя: Л. Сунделл (Швеція).
Шотландія: Салліван, Уейр, Девідсон, Ламберт, Гендрі (Калдервуд, 37), Дейлі, Доддс (Максвеган, 90), Берлі, Галлахер (Бурчилл, 80), Гопкін, Коллінз.

Боснія: Гузо, Капетанович, Безиревин, Гуйдорвич, Варесанович, Барбарець, П'яревич (Топич, 77), Сабич, Болич, Муїчин (Авдич, 84), Балаїч.

Гол: Коллінз (26, з пенальті).
Шотландці здобули такі необхідні перемоги, чим забезпечили собі друге місце в групі, котре дає право на участь в плей-офф. Але ніхто не задовольнявся діями господарів. Наставник шотландців Крейг Браун зазначив, що його підопічним слід буди-

що посилити гру, якщо вони хочуть потрапити на чемпіонат континенту. Щоправда, протягом усього турнірного шляху шотландцям додавали клопотів травми провідних гравців. Не обійшлося без ушкоджень і в цьому матчі. Капітан господарів Коллінз, що лише недавно повернувся в стрій після операції коліна, знову травмувався. Переможний м'яч господарі провели з 11-метрового штрафного удару, призначеного арбітром за неправильні дії Барбарця проти Гопкіна. Пенальті був дещо сумнівним, адже сам виконавець волі арбітра Джон Коллінз зазначив: "Я не хотів би, щоб арбітр призначив пенальті в наші ворота за подібне порушення".

ВЧОРАШНЄ
ТА ЗАВТРАШНЄ
СЬОГОДЕННЯ

— Василю, останнім вашим пунктом призначення була Еліста, тренерський місток тамтешнього "Урала". А що було потім і що є нині?

— Поки що в мене "потім" і "нині" становлять одне ціле. Нині я вдома, в Києві. Після трьох років перебування в Калмикії випала нагода приділяти більше уваги сім'ї, адже раніше навідувався додому лише в короткочасну відпустку. Під час шкільних канікул до мене приїздили діти. Вони вже майже дорослі, тому виникли певні проблеми з переїздом у Елісту. Вирішили залишитися в Києві. Тих трьох "уралівських" років було дуже насиченими, напруженими — особливо в психологічному плані. Якось майже відразу від активного футболу перейшов до тренерської діяльності. І хоча ця футбольна "іпохаста" не стала для мене якимось "котом у мішку", все ж таки певний час знадобився для адаптування. Нині ж маю нагоду в спокійній обстановці переосмислити для себе попередній етап, зробити висновки. Зібралось багато різнобічної інформації (футбольної, звичайно ж). У будь-якому випадку, від футболу не відійшов і навряд чи відійду. Стежу за українським і російським чемпіонатами, записую матчі на касети. Тобто намагаюся бути в курсі всіх подій. А крім цього, з травня нинішнього року постійно граю за команду ветеранів київського "Динамо".

— Хто становить кістяк цієї команди і які маршрути її подорожей?

— Географія наших "воєнів" досить обширна. Це не лише Україна, а й Росія. Одразу на другий день після матчу з ветеранами московського "Спартака" був "марш-кидок" до наших північних сусідів. Губернатор Саратовської області Аяцков запросив на День Саратова зіграти з місцевими ветеранами. Тільки-но приїхали додому, — знову пора в дорогу: іздили до Житомира та Вінниці. А в складі хто? Назву тих, хто більш-менш постійно грає: Рудаков, Дамін, Кириченко, брати Кузнецови, Матвієнко, Яремчук, Чилібі, Беланов, Шарій, Рац, Насташевський, Біба, Щербаков, Хмельницький — як бачите, своєрідна збірна одразу кількох поколінь "Динамо". Приємно грати та спілкуватися з тими, хто був колись для мене прикладом. З кимсь довелось зустрічатися і на полі, але в складах різних команд. Я спіймав себе на думці, що ця команда — не лише моє сьогодні, а й "команда молодості моєї". Записується "на футбол" я прийшов 1972 року, коли луганська "Зоря" стала чемпіоном СРСР. Тоді в її складі грали брати Кузнецови, якими я захоплювався. І хто б міг подумати, що за якийсь час будемо в одній команді! Хоча й ветеранський, однак у одній. Пізніше, вже в футбольній секції, мої тренери — Гришин, Першин, Галуєв — постійно у приклад ставили Хмельницького, Островського, Бібу — тодішніх майстрів, кумирів. А це — я виростаю, споглядаючи триумфальну ходу по Європі "Динамо" зразка

75 року. Ми намагалися бути на них схожими... Який все-таки тісний світ — доля звела мене з ними.

Якщо вже зайшла мова про початок шляху, хотів би згадати добрим словом Луганськ. Саме там я став на ноги — як футболіст, як особистість. Але я б хотів сказати про інше: таких умов, що їх мали тоді, навряд чи знайдеш у більшості нинішніх клубів нашої вищої ліги. Ми мали заміську базу, чудові футбольні поля, майданчики, кваліфікованих тренерів. А згадайте, кого дала Луганщина українському та радянському футболу: Заварова, Малишенка, Андреева, Сорокалета, Полукарова... І цей список за нагоди можна продовжувати й продовжувати.

му та психологічному самопочутті. Тим більше, що в Київ я прийшов не сам, а з Сашком Заваровим. Та й у "Динамо" тоді якраз почалася зміна поколінь. Я навіть не встиг себе відчувати в ролі справжнього новачка чи "молодого".

ЗУПИНКА
НА П'ЯТЬ РОКІВ

— І як вам велося в "Динамо"?
— Сталося так, що запросив до команди мене Лобановський, а працювати довелось з Морозовим. Валерій Васильович тоді очолював збірну, а Юрій Андрійович працював з "Динамо". 1983 року я відіграв за київський клуб майже весь сезон у "основі". А зага-

швидкість, там виручає майстерність. Де й вони безсилі, може знадобитися досвід або чуття. Це ніби замкнуто коло. Якщо прогавив хоч одну його складову, може не стати наступної. Однозначно, що я багато чому навчився за п'ять київських років, чи не найпам'ятніших у моїй кар'єрі. Прийшов досвід, а також уміння чекати свого часу. Знайшов друзів, товаришів.

— З ким із динамівців більше спілкувалися?

— По-перше, із Заваровим — луганці ж обоє. А також із Рацем, Яремчуком, Белановим, Кузнецовим, Яковенком. А взагалі-то, не мав проблем у спілкуванні з жодним одноклубником.

— Ви не завжди потрапляли до

І пропустив лише ті матчі, на які не міг виходити або через дисциплінарні покарання (через картки), або через травму.

— Тобто адаптація пройшла досить швидко?

— За великим рахунком, ніякої адаптації й не було, адже багато футболістів знав особисто: там грали й колишні луганці, й колишні збірники. Проблем у взаємостосунках не виникало і в "Шахтарі". Єдина вада була побутового характеру: квартира залишилася в Києві, а в Донецьку мав лише службове житло.

— Як було грати проти колишніх одноклубників?

— Якщо вони й колишні, то лише як одноклубники, а не як товариші. А за великим рахунком, професіоналу має бути однаково, за кого чи проти кого грати. Матчі між "Шахтарем" і "Динамо" (чи навпаки) завжди були настільки цікавими, наскільки й принциповими. Від цього іноді були й пошкодження, й травми. Але тільки впродовж того часового проміжку, який зветься матчем. Після нього — ми звичайні, нормальні співбесідники.

— У вас була можливість залишитися в Донецьку?

— Так, але не варто ототожнювати можливість із перспективою. Якщо згадати "Шахтар" зразка 1990-91 років, то команда мала неабиякий потенціал і майбутнє. Візьміть хоча б імена: Канчельскіс, Оношко, Ковтун, Щербаков, Петров, Стельмах, Погодін, Корнієць, Ребров... У чемпіонаті 1991 року ми довгий час упевнено йшли другими, переграли навіть лідера — ЦСКА — 4:3. Однак через відомі події та зміни команду "залихоманило", змінилося її керівництво. Футболістів у Донецьку на певних умовах запрошували одні керівники, а грали вони вже за інших. Комусь обіцяли й квартиру, й авто, а в результаті ніхто тих обіцянок не виконав. Настав час інфляції: й матеріальної, й духовної. Останній союзний чемпіонат ми все-таки дограли, а після його закінчення "Шахтар" залишило багато провідних гравців. Та команда фак-

Ексклюзив

Василь ЄВСЕЄВ:

"ФУТБОЛ ДЛЯ
МЕНЕ ПОЧАВСЯ...
З ВЕТЕРАНІВ"

З покоління динамівців, що кувало перемогу в Кубкові кубків 1985-86 років, він один з небагатьох, хто встиг себе спробувати і в чемпіонаті незалежної України. Але як і переважна більшість того "золотого випуску", Василь Євсєєв уже став і тренером. Щоправда, на Батьківщині його хист поки що залишається нерезалізованим. Він виступає за команду ветеранів київського "Динамо", хоча навіть нині не зіпсував би "каші" в багатьох клубах нашої вищої ліги. Як з'ясувалося, команда футбольних ветеранів, то не лише сьогодні Василя, а й минуле. Адже з цього й починався для нього футбол. Та нумо, все ладком.

— Євсєєв також випусник цієї школи...

— Так, я не лише родом звідти, а й футбольні "хрестини" в мене також відбулися в Луганську. Дебютував у "Зорі" досить рано — сімнадцятирічним, маючи досвід виступів за юнацьку, юніорську та молодіжну збірні — як України, так і СРСР. Тож у мене не виникло особливих проблем з переходом од дитячого до дорослого футболу. На щастя, я не "загубився", як це сталося з багатьма талановитими хлопцями. Мене рано помітили й стали запрошувати до Києва й до Москви. Але йти зовсім не хотілося, адже хоча й виступала тоді "Зоря" в першій союзній лізі, однак була сильною передусім завдяки командному духу, згуртованості. І "базувалася" на місцевих хлопцях. Однак вибір усе-таки довелось зробити. І хоча він виявився на користь "Динамо", Луганськ і його команда залишилися для мене рідними назавжди.

— Чи відчували "бар'єр" між першою та вищою лігами?

— Звичайно, різниця була відчутною, адже й рівень майстерності, й змагальні завдання кардинально відрізнялися. Однак я мав досвід змагань на високому рівні — в складах різноманітних збірних. І тому цей переїзд не вельми позначився на моєму фізично-

лом провів у Києві майже п'ять років.

— Після Морозова до тренерського керма "Динамо" знову повернувся Лобановський. Зміна була разючою?

— Особливих пертурбацій не відбулося, адже Морозов і Лобановський — однодумці, разом працювали в збірній. Тому все йшло ладком. Хоча Лобановський — то Лобановський. Його максималізм — загальновідомий. Завдання були поставлені якнайвищі, а вислів на кшталт "якщо не ти, то хто ж" став загальнокомандним девізом.

— Важко бути у всіх не лише на вустах, а й на виду?

— Важко, якщо не знаєш чи не вмєєш, як себе вести, що робити. Але якщо ти професіонал не лише на футбольному полі, а й за його межами, то не мусиш і не повинен оступитися. Просто не маєш на це права, адже "Динамо" — то марка, то спосіб життя.

— До "Динамо" ви прийшли майже сформованим футболістом. Чи додалися якісь нові штрихи у вашій майстерності чи особистості?

— Звичайно ж, адже людина невинно розвивається і прогресує (якщо, звичайно ж, сама цього хоче) впродовж усього життя. І футбольного — також. Де закінчується

"основи". Чи не позначилося це на стосунках з партнерами?

— А чому це має позначитися? Від цього нікуди не дінешся: хтось грає, хтось — у запасі. Це за-

Змагаюся "Українського футболу"

Бачаю терпіння, оптимізму та біри у власні сили.

Василь Євсєєв

Вітний

тично перестала існувати.

У МАНДРАХ СВІТОВОЮ
ПАВУТИНОЮ

— Ви вирішили працевлаштуватися в Ізраїлі. А була альтернатива?

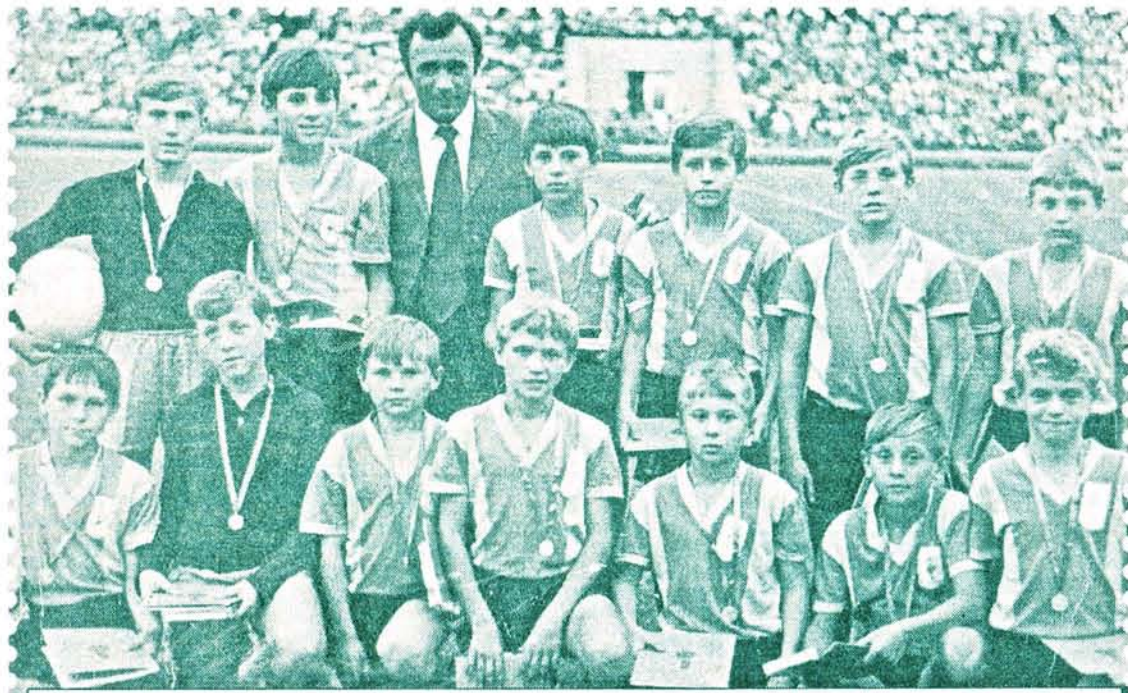
— Була нібито. Ще коли почали "сватати" Канчельскіса, багато європейських "скаути" переглядали й інших футболістів "Шахтаря". Я чув розмови, що начебто цікавились і мною. Називалися навіть конкретні країни та клуби. Однак, далі балачок справа так і не рушила. І тому вирішив відгукнутися на пропозицію "Маккабі" із Хайфи. У цьому ізраїльському клубі вже грав футболіст із СРСР — мій колишній одноклубник Віктор Чанов. Це, а також те, що рівень ізраїльського чемпіонату поступався радянському, й спричинило моє майже безболісне вливання до колективу.

— Чому "майже"?

— Хоча б тому, що то інша країна, інший спосіб життя, інший футбол. Ми звикли до постійних зборів, перебування на заміських базах і до тренерського контролю. В Ізраїлі ж з'явилося значно більше вільного часу, коли ти "відданий" самому собі, та й навантаження на тренуваннях були зовсім не ті, що в "Шахтарі". Я вже й не кажу про "Динамо"...

— Надлишок вільного часу надто розколюджував?

— Розслабляв скоріше не зайвий (у порівнянні з радянським чемпіонатом) вільний час, адже зі мною в Ізраїлі була й сім'я, якій я міг, нарешті, приділити більше уваги. Злий жарт зі мною зіграла

З чого починається Батьківщина. Другий сирани в пожежному ряду — Василь Євсєєв. Поруч — Сашко Заваров.

НОВА ЯКІСТЬ

— Саме через брак ігрової практики ви й перейшли до "Шахтаря"?

— Я хотів постійно грати — відчував і сили, і вміння. І тому по закінченні сезону 1987 року вирішив переїхати до Донецька, в "Шахтар". Звичайно, це не "Динамо", хоча в усі часи гірняцький клуб не був другорядним чи нижчегатуновим. Так, завдання вирішували іноді майже поляри, але у відсутності амбіцій чи принципності донецький клуб ніхто не зможе звинуватити.

— І все ж, порівняння не на користь "Шахтаря"...

— Можливо, але на мою користь. За ті роки, що я віддав Донецьку, був постійним гравцем "основи".

У "Динамо" — і в дощ, і в негоду.

методика тренувань, які дещо заспокоїли мене та мій фізичний стан. Трохи розслабився, і як наслідок — зазнав серйозної травми і вивбував на довгий час зі строю. Тим часом мій контракт із "Маккабі" завершувався, а від пошкодження я ще не встиг оговтатись. Тому й залишилося підшукувати собі нове місце "під сонцем".

— Чи був варіант залишитися на "землі обітованій"?

— Якби не та травма — то, звичайно, я б залишився, адже матеріальні питання були повністю взаємоузгоджені і виконувалися. Приміром, зарплату я отримував разів у двадцять вищу, ніж це було в "Шахтарі" (і це вдало не найсильнішому європейському чемпіонату). Мені сподобалася також контрактна система — коли з гравцем укладають угоду: що він зобов'язаний зробити і що він може в разі потреби вимагати від клубного керівництва. Для нас, хто тільки-но вийшов за радянські кордони, це було сюрпризом. Приміром, звичайно.

— А яким чином вирішувалися контрактні зобов'язання в радянські часи?

— Самого поняття "контракт" не було. Та, напевно, й не могло бути. Усе існувало на рівні усної домовленості. Однак, усі умови виконувалися. Керівництво було постійне, стабільне. Тому побутових негараздів майже не виникало. Але тоді існувала справжня вертикаль: гравець, команда, старший тренер, а вже потім — керівництво (парткоми, обкоми). Тобто свою бідку чи проблему ти можеш обговорити лише з тренером, а не з керівництвом. А вже старший тренер із керівними органами вирішує проблему.

— Чи означає це, що футболіст був "рекрутом" і перейти з однієї команди в іншу було проблематично?

— Поняття "рекрут" навряд чи співвідносне з тогочасним футболістом. За великим рахунком, право вибору залишалося завжди. Це нині, за контрактної системи ти не зможеш піти, не відпрацювавши обумовленого терміну. Хоча другий варіант, якщо відверто, мені подобається більше. Усе ж такі існують реальні документи, який передбачає і твої права, і твої обов'язки.

— Отже, з "Динамо" ви могли піти й раніше?

— Можливо, адже я інколи й справді відчував свою нереалізованість. Але це не було винятковим, нестримним прагненням. І ці питання треба вирішувати в двосторонньому порядку, з тренером. Як на мене, з "Динамо" я пішов саме тоді, коли й мав це зробити. Тим більше, що досяг вікового футбольного екватора.

— Отже, з Ізраїлю ви повернулись уже іншою людиною?

— Надто багатогранне визначення. Так, я став іншим, адже вже було за тридцять, та й повернувся я хоча й додому, але в іншу країну, в якій змінився не лише суспільний уклад, а й життєве підґрунтя, мораль, футбол. Змінилися всі загалом. А краще це чи гірше — треба подумати.

— Була можливість знову перебратися за кордон?

— Так, хоча все було знову ж таки на рівні розмов. Мої агенти, котрі займалися правдавештванням, "віднайшли" ніби-то якийсь

німецький клуб. Однак це було настільки непереконливо, що я вирішив не їхати. І, за великим рахунком, не шкодую. Сталося те, що сталося. І від цього нікуди не дінешся.

— А як виник на обрії Миколаїв?

— Представники клубу вийшли на мене самі: зателефонували і запросили пограти. Тоді миколаївці були в першій лізі і боролися за підвищення в класі. У мене була й інша адреса, де мене хотіли бачити: Шепетівка. Та вибрав Миколаїв. Чому? Я не був достатньо обізнаний зі станом речей на футбольному просторі України, особливо на периферії. Миколаїв я пам'ятав ще з радянських часів; яке не яке, але це було ім'я. Тому й вирішив приїхати на їх пропозицію. Тим паче, що запропонували нормальні матеріальні умови. І виконували їх. Але ще більше мені кортіло відчувати смак футболу після значної перерви, після травми. Я хотів спробувати, чи ще можу робити на футбольному полі те, що й раніше. Спробував — нібито вийшло, не забув нічого...

— Перебування в Миколаєві виявилось також нетривалим.

— Почалися зміни та негаради в клубному керівництві, серед спонсорів. Зник з горизонту "Евіс" — підприємство, що піклувалося про футбольний клуб. Майбутнє вимальовувалося не надто прозорим. Тому й вирішив залишити Миколаїв — краще вже ніяк, ніж абияк. Цю тезу я для себе вивчив і усвідомив давно. І сприйняв ніби дороговказ.

— А потім було повернення в "Динамо"?

— І так, і ні. Я знову опинився без роботи і підшукував варіанти. Мова йшла про закордонний маршрут. Але в цей час тренери другої динамівської команди Володимир Онищенко та Валерій Зуєв запропонували допомогти "Динамо-2", в якому тоді йшов процес становлення колективу та гри. Тільки-но прийшли ще зовсім молоді та малознайомі Дмитрулін, Вашук, Шовковський, Шевченко, Мизін. Потрібен був досвідчений футболіст, аби допомогти команді. І я згодився. Але це не було поверненням у прямому значенні цього слова. "Динамо" стало іншим, я змінився. Це було просто "Динамо-2". У цій команді я відіграв майже рік. Контракт закінчився і знову треба було вирішувати питання з подальшою "пропискою". Залишатися в динамівському дублі було безперспективним — як для мене, так і для самої команди, адже селекційний процес у київському клубі ніколи не стояв на місці, а рухався, відшукуючи нові таланти. Друга команда мала стати кузницею талантів і

Прийшов і кваліфікований тренер — Семен Осинівський, який нині працює в "Кремені". Разом з наставником до Чорткова приїхали й кілька вправних гравців — Грицай, Карась, Кобзар, Агарин. Команда, одним словом, створювалася цілком боездатна. На мажорній ноті ми закінчили перше коло і роз'їхалися по домівках на зимові "канікули". Однак у цей час мені зателефонував із Елісти Павло

На капітанському "містку" молодіжної збірної СРСР.

Яковенко і запропонував пограти, але... в якості граючого тренера. Я згодився, хотів випробувати себе в іншій ролі. У Чорткові перечити не стали, адже це рішення було взаємовигідне: за мене вони отримали компенсацію.

— Дзвінок Яковенка для вас став несподіванкою?

— Певною мірою. Хоча в той час, коли йшли переговори між Павлом і керівництвом "Уралану", він запитував, чи може розраховувати на мене, якщо стане тренером "Уралану". Я сказав, що може.

УЖЕ ТРЕНЕР...

— Перехід од футболу активного до "напівактивного" не став надто болочим?

— Я певен, що більшість футболістів розглядають тренерську кар'єру як логічне завершення свого змагального шляху. Я не виняток. Я відчував, що рано чи пізно доведеться зізнатися самому собі, що роки беруть своє і треба давати дорогу молоді. І не тільки дорогу, а й свій досвід. Тому без вагань пристав на пропозицію Яковенка.

— Отже, ви стали тренером. Чи суттєва різниця між Свєсєвим — футболістом і Свєсєвим — тренером?

— Різниця є. А хіба можна інакше? Усе ж таки

ми дорослішаємо, мудрішаємо, замислюємося над тим, чого раніше й не помічали. Хоча, з іншого боку, принципи, що заклалися ще в роки активного футболу, збереглися, та й збережуться назавжди. Однак усе-таки тренер — це зовсім інше, ніж футболіст. Це — інша психологія, інша філософія. Це — ніби вчитель для учнів. Він відповідає за всіх, за результат. Він не має права на помилку, бо його помилки, як правило, фатальні. Тому в цьому плані я частково погоджуюсь із формулою, що програв тренер, а виграв команда.

— Багато з ваших одноклубників відійшли від великого футболу, стали бізнесменами. Вас не приваблював подібний варіант?

— Такої проблеми не було. Так сталося, що постійно в роз'їздах, в дорозі, часто міняю міста "дислокації". А для бізнесмена потрібні впливові друзі, знайомства. Та й хист і бажання. Я ж поки що не маю намірів "зав'язувати" з футболістом — у будь-якому його вигляді.

— Поділіться, будь ласка, калмицькими враженнями.

— "Уралан" — то, насамперед, Кирсан Ілюмжинов. Це ніби сіамські близнюки, невіддільні один од другого. Президент Калмики задумав створити справжній клуб — конкурент московським грандам. Для здійснення цього задуму були виділені кошти, створювався надійний кадровий потенціал. З'явилася й база — в "шаховому" містечку. Стадіон побудували сучасний. Ось тільки з футбольними полями проблема. Немає поки що в Елісті гарних "галья-

шилися лише епізодом. Одним словом, зла не тримаю ні на кого. Сподіваюся, на мою адресу теж не скажуть в Елісті нічого поганого.

— Чи правда, що з метою пропаганди в Елісту до "Уралану" мав під'їхати сам Дієго Марадона?

— Так, велися такі розмови. Марадона нібито хотів мати свій бізнес у Калмиції, з Ілюмжиновим. Він мав приїхати — ось-ось, зовсім скоро. Говорили, що дон Дієго навіть займе місце на одному з матчів на тренерському містку "Уралану". Але "ось-ось" так і не стало дійсністю. Марадона не приїхав. Натомість мав з'явитися Юрій Джоркаєф. Теж чекала вся Еліста. Також — "ось-ось". Але й француз підвів. Приїхав лише його батько...

— Ви бачите себе в майбутньому тренером?

— У всякому разі, я намагаюся ним стати. Нині маю час, аби зайнятися цим серйозно. Ще будучи футболістом, увір конспекти тренерських "уроків" і практичних занять. Читаю й спеціальну літературу, якої останнім часом з'явилось доволі.

— А були якісь конкретні пропозиції після "Уралану"?

— Були, але не велими конкретні. Звали в Казахстан. Але якось непереконливо. Тому й не поїхав.

— Даруйте за питання, можливо, не за адресою, але не можу не згадати: чому Луганщина, яка мала неабиякий кадровий потенціал (ваш список можна продовжувати й далі, й іншими "віковими групами"): Онопко, Юран, Семак, Мор), його розгубила і лише "жєвріє" на футбольній карті України?

— Далеко за відповіддю ходити не треба: подивіться на розвиток дитячого футболу — і все стане зрозумілим. Нині робляться правильні кроки на цьому шляху, але вони недостатні. На жаль, майже ніхто не хоче вкладати кошти в майбутнє.

Мені часто доводилось їздити до Елісти через Луганськ. Іноді поїздом, інколи — на авто. Я не забуваю місто свого дитинства. І не лише місто, а й місця. На жаль, доводиться задовільнятися лише спогадами, адже від нашої бази не залишилося ніякої сліду. Де вона поділася — незрозуміло. Футбольні поля заросли бур'яном, запущені. Прикро за все це. І боляче...

— У вас залишилися рідні в Луганську?

— Так, батько, мама та брат. На жаль, за клопотами та роз'їздами на батьківщині буваю не так уже й часто.

— А як щодо власної сім'ї?

— Із дружиною разом уже вісімнадцять років. Ірина також із Луганська — однокласницями були. Маємо двох дітей. Вікторії вже вісімнадцять. Вона навчається в Інституті іноземних мов. Синові, Євгену, ще тільки дванадцять. Хоча він у нас уже майже самостійний. Він обрав батьківський шлях — займається футболістом? У всякому разі, не буду перечити його життєвому вибору. І якщо колись усе ж таки обере шкільний м'яч і зелений прямокутник поля, я буду спокійний та задоволений, адже справа мого життя буде жити і в ньому.

Розмову вів
Олександр ПАНФІЛОВ.

На тренерському містку "Уралана".

— Микола, нарешті, в конфлікті поставлено крапку. Ти — вільний агент. Що буде далі?

— Необхідно все починати з нуля. Зараз мені важко сказати, що буде потім.

— Відомо, що розібратися в непростих взаєминах між гравцями й керівництвом футбольного клубу вам допомогла Профспілка футболістів України.

— На превеликий жаль, ми погано знаємося на законах, тому доводиться сутужно, коли виникають конфлікти з керівництвом клубу. Профспілка з'ясувала тонкощі справи й допомогла нам відстояти свої права. Профспілка футболістів — хоч якийсь захист, своєрідне страхування.

— На одній з післяматчевих прес-конференцій Микола Федоренко сказав, що ситуація навколо конфлікту настільки запутана, що він не може дати їй об'єктивну оцінку. З чого ж усе почалося?

— Почалося це ще до приходу в "Дніпро" Леоніда Колтуна. Футболістам перестали своєчасно виплачувати зарплату. З приходом нового наставника ми сподівалися, що ситуація зміниться на краще, та цього не сталося. Досвідченому тренерові знадобилося небагато часу, щоб у всьому рзібратися. І зрозуміти, що футбол в Дніпропетровську нікому не потрібний. Він неодноразово наголошував, що не розуміє, чому команда з серйозним спонсором, чудовими базою та екіпіруванням, бореться за виживання у вищій лізі.

Нарешті, Леонід Якович зрозумів, що самотужки нічим не зможе допомогти "Дніпрові". Либонь, тоді й вирішив, що псувати теренерський імідж, напрацьований упродовж багатьох років, не варто і подав у відставку. Нам же сказав, що ті, хто матиме пропозиції з інших клубів, можуть йти з команди, він перечити не буде. Взагалі, в Дніпропетровську повинні тренерові пам'ятник поставити за те, що він зумів зберегти команді місце у вищій лізі.

— Потім обов'язки головного тренера став виконувати Микола Федоренко. Щось змінилося?

— Нас продовжували дурити, запевняючи, що зароблене обов'язково буде виплачено. Наводили приклади, як нелегко зараз живеться вчителям, лікарям тощо. Ми це добре розуміли, але знали й інше: у футболістів дуже короткий змагальний вік і заробити собі на життя можемо тільки грою на неаматорському рівні.

— Ти в "Дніпрі" більше десяти років. Коли в команді почався спад?

— Ми завжди мали високі завдання. Відповідним був добір виконавців, а отже й непогане фінансування. Свого часу Жиздик застосував систему, в основі котрої піраміда — від дитячого до футболу високих досягнень. Усе базувалося на результатах головної команди. Механізми цієї піраміди працювали, як го-

динник. Був і результат. Я добре те пам'ятаю. І "Дніпро" часів Євгена Кучеревського, і "Дніпро" Миколи Павлова — "дитячий садок", як нас жартома тоді називали. До речі, той "дитячий садок" 1993 року лише за різницею забитих і пропущених м'ячів поступився чемпіонством "Динамо". Пам'ятаю і команду Бернда Штанге, в якій було при-

3 перших уст

"У НЕВДАЧАХ КОМАНДИ ВИННІ НЕ ТІЛЬКИ ГРАВЦІ"

Либонь, у вищій лізі немає іншої такої команди, навколо якої відбувалося б стільки скандальних подій, як "Дніпро". Причин кілька. Насамперед, заборгованість клубу перед футболістами, а також загальна занедбаність усього футбольного господарства. І доки тренери та генеральний директор Андрій Стеценко продовжують запевняти футбольний загал у тому, що команда ні в якому разі не залишить елітний дивізіон, дніпропетровський човен з кожним туром усе ближче й ближче до першолігового берега. Першими забили тривогу четверо провідних футболістів. Вони звернулися до ПФЛ з надією на позитивну реакцію співзасновників клубу. Та цього не сталося. Порушників спокою звинуватили в усіх гріхах. Нині вони — вільні агенти, а отже дістануться якомусь іншому клубові майже безплатно. І це за умови, що в "Дніпрі" — дефіцит висококласних виконавців у всіх тактичних лініях. Більше того, рішення ПФЛ щодо четвірки "опозиціонерів" не залишилося поза увагою інших гравців команди. Зараз ще десятеро — Старцев, Галігузов, Беликов, Приходько, Задорожний, Стратулат, Зубченко, Савенчук, Слабишев і Шевцов — звернулися з тим же проханням до ПФЛ. Як розвиватимуться події надалі, важко передбачити. Відомо лише, що прокуратурою заведено кримінальну справу на генерального директора ФК "Дніпро" Андрія Стеценка. Ми ж спробуємо пригадати події, що стали першопричиною виникнення скандалу. Послухаймо недавнього капітана "Дніпра" Миколу МЕДИНА.

емно працювати та грати. Та впродовж останніх трьох років ці структури зруйновано, чіткої системи фінансування не існує. Знаю лише, що дитячий футбол прогресує, але він уже має комерційний характер.

— Чи намагався з'ясувати ситуацію з керівництвом клубу?

— Річ у тому, що за два роки — після повернення в "Дніпро" з "Уралану" — на базі так і не побував жодний керівник клубу. Лише Стеценко періодично з'являвся. Та говорити з ним про щось серйозне ніхто не бажав. Ми знали, що нічого путнього це не дасть.

— Як реагував на невиконання зарплати Микола Федоренко?

— Він нас підтримував, але говорив, що все буде нормально.

— Йому також не платили?

— Звичайно, тренери також залишалися без зарплати. Навіть обслуговуючий персонал на замській базі не отримував грошей. А вони ж працювали цілодобово. У місті двоє команд, постійні заїзди на базу, то в однієї, то в іншої — матч.

— Були нарікання й на харчування?

— Воно не відповідало навантаженням, які мали футболісти. Продукти закуповували найдешевші, працівникам ідальні доводилося докладати чимало зусиль, аби приготувати для нас смачну чи просто нормальну страву.

манда була розбита на дві групи: ті, яким були винні, й ті, кому ще не встигли заборгувати. Крім нас чотирьох, вирішили звернутися до ПФЛ також Стратулат, Савенчук, Шершун і Хоменко.

— А молоді футболісти вас підтримували?

— Звісно. Мова ж велася про зарплату, яку вони також не отримували. Але змінити ситуацію на краще могли лише провідні гравці. Ми розраховували на розмову з керівництвом клубу. Але ніякої реакції не було.

— Ви продовжували тренуватися й готуватися до матчів?

— Так. Ми працювали за звичною програмою. Мали грати в Маріуполі. Нам сказали, що в разі перемоги керівництво виплатить преміальні.

— Ви повірили, що отримаєте, нарешті, хоч якісь гроші?

— Так, оскільки нас підтримала міська влада.

— Але в Маріуполі "Дніпро" програв, а за два дні до наступної зустрічі Федоренко відлучив тебе і ще трьох футболістів од тренувань. Що ж сталося?

— Ми надіслали листа до ПФЛ. Поштовхом став приїзд на базу Стеценка. Генеральний директор повідомив, що вся заробітна плата переказана на наші індивідуальні рахунки. Він узяв з кожного гравця розписку про те, що ніяких претензій

підняти руки. Це зробили я, Поклонський, Калиниченко та Козар. Після цього нам запропонували зібратися речі й йти з команди. Федоренко фактично вигнав нас із бази.

— Вважаш, що він зробив неправильно?

— Як тренера, його зрозуміти можна. Він намагався зробити все, щоб конфлікт не розпалився. Інакше ризикував втратити посаду. Але по-людськи зрозуміти його не можу. Саме Федоренко на початку конфлікту говорив футболістам про те, що не слід мовчати, необхідно всім апелювати до ПФЛ, щоб керівництво клубу, нарешті, звернуло увагу на проблему. А потім — різко змінив позицію і почав звинувачувати футболістів у всіх гріхах. Мені, наприклад, дісталось за те, що багато пропускав м'ячів.

— Цілий місяць з'ясовували, хто має слухність. Що в цей час робив ти?

— Нас відлучили від команди. Стеценко спочатку надав документи, згідно з якими наша четвірка буцімто отримувала гроші. Це дискредитувало нас. Довелось знову звертатися до ПФЛ, а потім і самим їхати до Києва.

— Що відбувалося на засіданні ПФЛ?

— Воно тривало близько години. Задавали питання нам і генеральному директорові клубу.

— Про що говорив Стеценко? Він говорив дивні речі. Наприклад, що не знає, чому інші футболісти, а їх більше сорока, отримували зарплату, а ми, четверо, — ні. Проте ухвалили рішення — в двотижневий строк остаточно все з'ясувати і виплатити нам заборгованість.

— Чи контактував у цей час з Федоренком і Стеценком?

— Ні. Федоренко звинувачував нас у поразках команди. Я розумів, що то емоції. Тренер на нашому прикладі доводив іншим, що так робити не можна. Хоча і він сам, і футболісти розуміли — правда за нами. Стеценко продовжував стверджувати, що зарплату ми все ж отримали. Він знову відправив до ПФЛ довідку про те, що якась фірма нібито переказала гроші на наші рахунки в банку. Виходило так, що ми гроші вже отримали і намагаємося обдурити "Приватбанк". Але скажіть лишень, як я можу вести в оману банк? Добре, що в підсумку прийнято справедливе рішення.

— Виходить, що про повернення в "Дніпро" мова вже не йде?

— Я не можу так сказати.

— Якщо з тобою розраховуються і покличуть знову в "Дніпро", що робитимеш?

— Дуже добре подумаю, а вже потім прийму виважене рішення.

— У тебе багато друзів-футболістів, що виступають в інших клубах. Як вони відреагували на ситуацію навколо "Дніпра"?

— Вони постійно запитують, що ж усе-таки відбувається в "Дніпрі", що зробили з командою, як я можу далі там грати, чому не йду з неї. А я не йшов тому, що серце моє — тут.

— "Дніпро" й надалі залишається для тебе рідним?

— Звісно. Куди б я не поїхав, "Дніпро" завжди для мене залишиться рідною командою. Саме тут я досяг найвищих спортивних результатів. Заробив ім'я. Я завжди переживатиму за команду. Шкодуно, що не можу вийти на поле в складі "Дніпра" й допомогти йому.

— Гроші важать багато у футболі. Але якість гри також. Чому, на твій погляд, дніпропетровська команда грає так погано? Вона що, справді гірша за інших?

— Гра починається задовго до появи футболістів на полі. Дрібниць у футболі не буває. Підсумковому результаті повинні сприяти тренувальний процес, збалансоване харчування, побут. Не тільки футболісти винні у невдачах. Я, наприклад, повністю викладався на тренуваннях і в матчах. Скажіть, хіба приємно воротареві пропускати м'ячі у свої ворота? Річ у тому, що я був не в найкращій формі. Проте в цьому є й частка вини тренера команди.

— А взагалі, ти віриш, що в Дніпропетровську щось зміниться на краще в найближчий час?

— Сподіваюся на це. **Олександр ПЕТРОВ.**

Алло, Дніпропетровськ!

Андрій СТЕЦЕНКО:

"ПИТАННЯ МОЄЇ ВІДСТАВКИ — ЛИШЕ В КОМПЕТЕНЦІЇ "ДНІПРА"

Фініш чемпіонату — це ніби проводи старого року. Про гірше намагаємося не думати. Хоча іноді для цього й підстав немає, але чекаєш. Віриш, що все саме по собі стане на свої місця... По закінченні восьмого чемпіонату я майже з забобонною вірою та ностальгією сподівався, що "Дніпро" врешті-решт спроможний — ну якщо й не на прорив до чільної трійки, то на відродження та потужну гру — як мінімум. Але... Схоже, гірко розчарувався не лише один я та сотні українських футбольних симпатиків. Виявляється, щоб спекти яблуко, треба, принаймні, його мати... Із Дніпропетровська досить несподівано для багатьох пішов головний тренер — Леонід Колтун, на якого особливо розраховували в усіх зацікавлених таборах. Потім з команди пішли четверо провідних гравців — через невиконання зарплатного. За ними зібрався в ту ж дорогу ще десятеро. Останнім акордом дніпропетровського "реквієму" стала безбарвна гра дніпрян в останньому турі, коли вони безславно поступились до-

нецьким металургам, а на розширеному засіданні ПФЛ її президент Григорій Суркіс "порекомендував" генеральному директорові "Дніпра" Андрію Стеценку піти у відставку...

Хто б міг сказати ще якихось дві роки тому, що "Дніпро" "замулюється" настільки, що його течія, яка раніше могла знести все на своєму шляху, нині перетвориться на невеличкий струмок, який от-от пересохне.

Про нинішнє становище клубу та його перспективи — у розмові з генеральним директором "Дніпра" Андрієм СТЕЦЕНКОМ.

— Андрію Вікторовичу, як ви прокоментуєте останній календарний поєдинок "Дніпра" проти донецького "Металурга"?

— Мені важко щось конкретне сказати з цього приводу. Хоча б тому, що я не був на цьому матчі.

— Ті десять футболістів, котрі подали заяви до ПФЛ з метою отримати статус вільного агента, ще в колективі?

— Так, вони нині в команді і грали в Донецьку проти "Металурга". Більше того, свої заяви з ПФЛ вони відкликали.

— Тобто, з футболістами розраховувались?

— Саме так.

— Які, на ваш погляд, шляхи виходу команди з турнірного "дня"?

— Я можу сказати лише одне: треба наполегливо працювати. Лише доклали максимум зусиль, можна чогось досягти.

— Що ви можете сказати з приводу ймовірності вашої відставки?

— Я поважаю ПФЛ та її рішення. Однак в будь-якому випадку, справа моєї відставки — це внутрішня проблема "Дніпра". Якщо керівні органи вирішать, що я маю піти, я подам у відставку. Поки що з подібними претензіями до мене в клубному керівництві ніхто не звертався.

Розмову вів **Олександр ПАНФІЛОВ.**

Подія "ЗАСІДАННЯ" ПФЛ НА... ПОЛІ

Наступної неділі до Миронівки (Київська область) завітає незвичайна футбольна команда. Позмагатися з місцевими футболістами прийдуть працівники Професіональної футбольної ліги.

О чотирнадцятій годині на поле районного стадіону за команду "профі" вийдуть Валерій Баглай — суддя національної категорії, керуючий справами ПФЛ, Олег Голубев — інспектор ПФЛ, кандидат у майстри спорту, Максим Максимов — прес-аташе ПФЛ, Степан Решко — заслужений майстер спорту, Юрій Войнов — головний інспектор ПФЛ, заслужений майстер спорту, Олександр Яшкін — інспектор ПФЛ, майстер спорту, Юрій Ковальов — майстер спорту міжнародного класу, Анатолій Молотай — майстер спорту, заслужений тренер України, інспектор ПФЛ, Ярослав Лихошва — кандидат у майстри спорту, інспектор ПФЛ, Сергій Сопін — інспектор ПФЛ, майстер спорту, кандидат у майстри спорту, інструктор ПФЛ, Валентин Трояновський — майстер спорту міжнародного класу, Валентин Загоруйко — старший оператор інформаційно-аналітичного центру ПФЛ. Капітан команди — Валерій Мирський, маєстро української спортивної журналістики, відповідальний секретар ПФЛ. Головний тренер — Олександр Бандурко, генеральний директор ПФЛ. Обслуговуватиме поєдинок команда "профі" — ветерани Миронівки арбітр всесоюзної категорії Олександр Балакін. Матч відбудеться у рамках акції "Ветерани футболу — голосуємо за Л. Кучму".

БУКМЕКЕРСКАЯ КОНТОРА "ОРЛАНДО"
ул. Б. Хмельницького, 39
Лицензия № 7 г выдана РДА Радянского района

КАР'ЄРА ГРАВЦЯ

Тарас (Львів): Пане Левко! За 13 років виступів у "Карпатах" ви провели найбільше матчів у чемпіонатах — 412. А чи є серед них найбільш пам'ятний?

— Виділяти один матч важко. Пригадуються фінальний поєдинок Кубка СРСР 1969 року і зустріч 1976 року з ленінградським "Зенітом". Найкращий і найгірший матчі.

Rostik (Львів): Пару місяців назад у вашому інтерв'ю прочитав, що на закінчення кар'єри гравця, ви сказали керівництву клубу, що шкодуєте, що присвятили стільки років "Карпатам". Після того, як вас призначили головним тренером, ця думка змінилася?

— Я шкодував, що не пристав на пропозицію "Динамо". 1980 року мене примусили завершити виступи в "Карпатах". Знайшлися тренери, яким було невідомо, щоб я грав у команді, висловився я, звичайно, в емоціях. До самої команди ніколи не мав претензій, а до окремих "фахівців" претензії були і залишилися досі.

ТРЕНЕРСЬКА КАР'ЄРА В ПОПЕРЕДНІ РОКИ

Menon: Шановний тренеру, які спогади залишилися у вас од роботи в Камеруні? Чи не тягне знову в Африку?

— Робота в Камеруні залишила добрі спогади. Працювати там важко, але цікаво. Зараз у мене була друга спроба поїхати в Африку — в грудні минулого року. Але доїхавши лише до Каїра, через день повернувся назад в Україну. Не шкодую, що повернувся.

Саша (Львів): Чому між "Галичиною" Броварського та "Карпатами-2" Маркевича завжди були такі затіяї? Що не поділили довіри великих тренерів Львівщини?

— Маркевича я знаю давно — ще за виступами в "Карпатах". У мене ніколи з ним не було ніяких суперечностей. Немає їх і зараз. А щодо матчів між "Галичиною" і "Карпатами-2", то "дерби" земляків завжди напружені і безкомпромисні.

"КАРПАТИ" СЬОГОДНІ

Тарас (Львів): Пане Левко, сидячи на трибуні вчора, здавалося, що головною проблемою "Карпат" було надмірне хвилювання, котре не давало змоги швидко приймати і якісно реалізовувати ігрові рішення. На мою думку, "Карпати" потенційно сильніші за суперника, але виявилися не в змозі зреалізувати свої можливості. Можна зрозуміти Танасюка чи Вільчинського, для яких це дебютні матчі на такому рівні. Але, скажімо, Сергій Мизін чи Іван Павлюх, що вже добре понохали пороку, мусили б почувати себе впевнено. У чому причина?

— Відчувалася велика відповідальність за результат. Було велике бажання вийти в наступне коло. У такому матчі хвилювання — нормальний стан. Гравці команди суперника також хвилювалися.

VEL (Київ): Чи вплинуло хвилювання на невдале виконання пенальті саме тими гравцями, що є в "Карпатах" найдосвідченішими, — такими, що не повинні були помилятися? Чи, може, Гецько, наприклад, втомився і йому взагалі не треба було підходити до 11-метрової позначки? Удар у нього вийшов занадто слабкий. Так мені здалося прийнятним.

— На чемпіонаті світу в Америці пенальті в фінальному матчі не забивали найдосвідченіші гравці — Барезі та Баджо. А Гецько та Євтушка я назвав найпер-

шими. Можливо, то була моя помилка. Я сподівався на їхній досвід, але не врахував, що вони, очевидно, найбільше втомилася... Хоча Мизін і Павлюх також відпрацювали багато — і забивали. Післяматчеві пенальті — то лотерея...

Rostik (Львів): Пане Броварський, чому замінили Євглевського, який наприкінці зустрічі діяв досить непогано? Багато здалося, що напрошувалася заміна Павлюха — в останні хвилини він ледь пересував ноги і постійно програвав єдиноборства 24-му номерові шведів.

Тарас Левко

омлюються з репортажами та фотозвітками з матчів, іншою цікавою інформацією. І ось перегорнуто нову сторінку! У п'ятницю, 1 жовтня, після повторного матчу першого раунду Кубка УЄФА з шведським "Гельсінборгом", о 17.00 відбулася — вперше в Україні — розмова вболівальників з головним тренером львівських "Карпат" Львом Броварським у мережі Інтернет. Керівник прес-служби ПФК "Карпати" Юрій Назаркевич і ведучий сторінки від ТзОВ "Вертеп Компанія" Тарас Гордієнко пропонують вам ознайомитися з бесідою, що тривала півтори години.

— Це була тактична заміна. Євглевський непогано вписався в гру. Але якоїсь миті відчув втому і заміна його Вовчуком внесла свіжість у дії команди. Павлюх провів гру добре. У нього був дуже сильний опонент — 24 номер. Я задоволений його діями проти цього форварда. У команді дефіцит оборонців — навіть Вільчинського ми заміняли на півоборонцем.

Металург (Маріуполь): Скласося враження, що "Карпати" грали на нульову нічию. Може тактика вибрана неправильно?

— Ми проробляли тактичні варіанти, виставили на гру другого нападника. Знали, що "Гельсінборг" — сильна команда, тому і не збиралася відсиджуватися і утримувати рахунок 0:0. Можливо, наприкінці другого тайму, коли бажаний результат був близький, підсвідомо команда була готова закінчити матч з цим рахунком. Пропустивши гол, ми зуміли перебудуватися і в лічені хвилини зрівняли рахунок. У додатковий час, на мою думку, ми мали перевагу, в останні 15 хвилин створили 4-5 голевих моментів. Команда зіграла гідно. Але в цей вечір щастя було не на нашому боці.

VEL (Київ): Скажіть, будь ласка, чи не вплине поразка на команду? І головне — чи не вплине поразка на ставлення до команди спонсорів, на стосунки команди з адміністрацією міста, з вболівальниками, всіма, хто мав певні надії на вдалі виступи "Карпат" у розіграші Кубка УЄФА?

— Гадаю, що матчі зі шведами засвідчили: "Карпати" на правильному шляху. І по самовіддачі претензій до гравців немає ні в мене, ні в керівництва клубу. Ми гідно зіграли обидва матчі. Програв по пенальті — це лотерея. Усе могло бути інакше. Розчарування в спонсорів, як і в вболівальників, безумовно, є. Але не гадаю, що воно позначиться на ставленні до команди.

Steven Yu: Пане Левко, як вам

працюєте зі Степаном Юрчишином? Легенда про нерозділену вами 1979 року "Волгу" й досі бентежить вболівальницьку душу.

— Ви самі вжили слово "легенда". У нас не було непорозуміння з Юрчишином. 1979 року я справді відступив Юрчишину свою "Волгу", щоб він залишився в "Карпатах" і не пішов до київського "Динамо". Відступив добровільно. Тому працюється нам уповні добре.

Саша (Львів): "Карпати" кінця 70-х років мені запам'яталися так: Швойницький, Чорба, Броварський,

питаннями, розраховуємо на зимову перерву. Але прізвища називати рано...

VP (Париж): Пане Броварський, чи є серед підрастаючого покоління в системі "Карпат" якийсь перспективний гравець чи гравці?

— Зараз у нас другим воротарем Андрій Тлумак. До перспективних я б також зарахував 18-річних півоборонця Данилюка і нападника Кабанова. Вони вже були з "Карпатами" на зборах, справили непогане враження, але потрібен час, аби заграли в основному складі.

"Динамо" створені всі умови для плідної роботи з командою. Зараз в Україні багато тренерів працює за методикою Лобановського, але то не значить, що вони доб'ються таких результатів, як він. Насамперед тому, що важко створити такі умови, які є в "Динамо". Ми також старасмося впроваджувати, фактично впровадили методику Лобановського в тренувальний процес.

VP (Париж): Пане Броварський, не секрет, що зараз футбол не просто гра, а великий бізнес. Коли, на вашу думку, цей бізнес стане прибутковим на Україні?

— Коли Чемпіонат України стане на один рівень за престижем з Єврокубками для українських клубів і вболівальників (як це є в багатьох, навіть не найсильніших футбольних державах Європи)?

1. Україна поки не відноситься до провідних держав Європи. Не може бути так, щоб за таких умов наш футбол був найкращим на континенті. Становлення футболу в Україні тісно взаємопов'язане з економічним становищем. Переконаний, що зі зростанням впливу Української держави в Європі і футбол вийде на вищий рівень.

Футбол може стати прибутковим, коли буде зацікавленість рекламодавців. Поки що в нас усе так перевернуто, що навіть телебачення не зацікавлене в трансляції матчів як внутрішнього чемпіонату, так і міжнародних ігор. В західних європейських клубах більшість прибутків — од відрахувань з реклами та телетрансляцій.

2. Це складне питання. Мабуть, коли підніметься рівень чемпіонату, буде більше сильних команд, збільшиться конкуренція за перше місце.

Petro (США): Як ви ставитесь до проблеми виїзду деяких ваших гравців до небезпечної Москви, щоб репрезентувати збірну України?

— Федерація футболу Росії заявила, що там подбають про повну безпеку як гравцям нашої збірної, так і вболівальникам. Подібні заходи вже запроваджувалися на матчах "Спартак" в Лізі чемпіонів. Від нас до збірної їде, напевно, лише Мизін. Ми відправляємо його до Києва, а далі він поїде вже із загальною делегацією України.

Igor (Прага): Ваша особиста думка, чому не грають в збірній Ковалець і Гецько?

— І Ковалець, і Гецько — дуже сильні гравці. Якщо їх зараз не запрошують у збірну, то тільки тому, що в Сабо свої погляди щодо добору виконавців. Гадаю, якщо вони грали в київському "Динамо" — однозначно були б у збірній.

Саша (Львів): Броварський, будучи гравцем та й зараз, любить футболки з короткими рукавами, або закує довгі рукави. Це свідчить про "гарячу кров". У театрі Заньковецької та даючи інтерв'ю п. Левко здається спокійним, тихим хлопцем з Дрогобича. Тож який Броварський у житті — азартний гравець чи який, добрий чоловік?

— Усе залежить од ситуації. На полі завжди був дуже емоційний і збуджений. У житті старався і зараз стараюся бути врівноваженим і розважливим. Не завжди виходить...

Igor (Прага): Пане Броварський, як ви дивитесь на можливість відпустити кожної п'ятниці (чи в інший день) гоґос з гравців на ось таку конференцію?

— Це можливо. До кого буде виявлено інтерес, спробуємо дати відповіді. Про усталений час говорити важко — можемо грати на виїзді, треба підлаштуватися під тренувальний процес...

Уперше!

ПРО "КАРПАТИ" — В ІНТЕРНЕТІ

3 березня цього року в мережі Інтернет за адресою http://www.lviv.ua/pfc_karpaty функціонує офіційна веб-сторінка клубу "Карпати". Завдяки співпраці прес-служби клубу та ТзОВ "Вертеп Компанія" вболівальники оперативно дізнаються новини, результати матчів, ознайомлюються з репортажами та фотозвітками з матчів, іншою цікавою інформацією. І ось перегорнуто нову сторінку! У п'ятницю, 1 жовтня, після повторного матчу першого раунду Кубка УЄФА з шведським "Гельсінборгом", о 17.00 відбулася — вперше в Україні — розмова вболівальників з головним тренером львівських "Карпат" Львом Броварським у мережі Інтернет. Керівник прес-служби ПФК "Карпати" Юрій Назаркевич і ведучий сторінки від ТзОВ "Вертеп Компанія" Тарас Гордієнко пропонують вам ознайомитися з бесідою, що тривала півтори години.

ІНШЕ

Андріан Бабчин (Львів): Пане Броварський, яка, на вашу думку, львівська футбольна команда була найсильнішою: 1969 (Кубок СРСР)? 1976 (4-ті місце в чемпіонатах СРСР. "Ех, якби не той "Зеніт")? 1979 (вихід у вищу лігу СРСР)? 1993 (фінал Кубка України)? 1998 ("бронза" чемпіонату України)? Чи нинішня?

— Я вважаю, що з тих команд найсильнішою, мабуть, була команда 1976 року. "Якби не той "Зеніт"..."

Perfect Stranger (Бостон, США): Шановний п. Левко!

Маю низку питань:

1. Які плани подальшого розвитку клубу й команди після реконструкції стадіону? Які плануються придбання і які для цього є кошти? Який сучасний бюджет клубу?

2. Наскільки сильний закусільний вплив Суркіса як голови ПФЛ і монополічної позиції "Динамо" на клуби-претенденти на медалі?

3. Ваші думки про Лобановського, систему й стиль "Динамо" і місце "Карпат" у такій системі відліку? Щиро дякую за відповідь.

1. Нам треба обов'язково доукомплектуватися. Маючи такий прекрасний стадіон, команда повинна претендувати тільки на призові місця. Керівництво клубу це прекрасно розуміє, і в зимовий період ми цю справу зробимо, щоб гідно представляти Львів у чемпіонаті. Керівництво наразі готове виділити всі потрібні кошти.

2. "Динамо" — клуб європейського рівня, який стоїть в Україні на рівень вище від усіх інших у плані організації справи. Я не думаю, що такій команді потрібен якийсь закусільний вплив Суркіса. А якщо ухвалюється якийсь рішення ПФЛ на користь "Динамо", то треба враховувати, що воно захищає інтереси збірної України і престиж України загалом в європейських кубках.

3. Вважаю Лобановського одним з найкращих тренерів світу. У київському

Юрчишин — тобто виходить, що сильні футболісти грали першу скрипку. Як п. Левко ставиться до поділу на команду зірок і команду зірку? До яких команд можна віднести нинішні "Карпати"?

— Гадаю, що футбольна команда завжди повинна складатися із зірок. А тренерів треба добиратися того, щоб зірки грали на користь команди. У складі нинішніх "Карпат" є достатньо кваліфіковані футболісти — воротар Стронціцький, оборонець Євтушок, півоборонці Мизін і Ковалець, нападник Гецько.

VP (Париж): Пане Левко, які зміни ви б зробили в складі "Карпат" для того, щоб поборотися за золоті медалі чемпіонату України, якби не існувало фінансових проблем? Називати гравців "Карпат" не обов'язково, але кого б ви хотіли побачити в складі "Карпат"? І ще одне питання, яке трохи пов'язане з попереднім. Чого, на вашу думку, бракує провідним українським клубам, аби порушити гегемонію "Динамо": фінансової стабільності, впливу і зв'язків у керівних футбольних органах України, тренерських кадрів рівних Лобановському (прошу не прийняти це як образ, це просто запитання, мені буде дуже цікаво прочитати ваші думки про Лобановського у ваших відповідях на запитання Perfect Stranger).

— Порушити гегемонію "Динамо" нині дуже важко. Я сам є прихильником методики Лобановського. Але можливості київського "Динамо" набагато перевищують можливості всіх команд українських. Це стосується різних чинників, формування складу, взаємін із суддівським корпусом, інших питань, що формують кінцевий результат команди.

Стосовно складу "Карпат". Після відомих подій з команди пішли четверо оборонців — Микитин, Єзерський, Чижевський, Бенюк, нападник Палайнич. Тому справді відчуваємо недоукомплектованість. Ми зараз займаємося цими

ВІКТОРА КОЛОТОВА ЗАПРОШУЮТЬ У "РУБІН"

У різних ешелонах російського футболу нині працює чимало українських фахівців. Цілком ймовірно, що найближчим часом їх кількість збільшиться. Як стало відомо кореспондентові "УФ" із добре інформованих джерел, у сусідній країні може опинитися екс-наставник молодіжної збірної України Віктор Колотов. 50-річного фахівця, який минулого тижня залишився без роботи, хочуть бачити у ролі головного тренера команди керівники першолігового російського клубу "Рубін" (Казань).

Цікаво, що в послугах колишнього гравця київського "Динамо" та збірної СРСР у Казані зацікавлені вже давно. Ще в грудні минулого року Колотов отримав пропозицію продовжити свою тренерську кар'єру в своїй рідній команді. Однак, із зрозумілих причин (робота з українською "молодіжкою") біля керма "Рубіну" він так і не з'явився. Нині поява Віктора Колотова в столиці Татарстану є більш вірогідною. Адже відомо, що по завершенні сезону-99 нинішній головний тренер казанської команди Павло Садирін складе свої повноваження.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

Що цікавенького?

"ШАХТАР" ШУКАЄ ГОЛОВНОГО ТРЕНЕРА

Інформація про відставку головного тренера донецького "Шахтаря" Анатолія Бишовця у футбольних колах України не викликала подиву. Адже невиразна гра гравців у матчах національного чемпіонату та розіграші Кубка УЄФА рано чи пізно мусила призвести до змін у тренерському штабі. Вони й відбулися: замість Бишовця біля керма "Шахтаря" з'явився досвідчений Олександр Дрозденко, який впродовж багатьох років працює у донецькому клубі. За повідомленням із столиці донецького краю, 58-річний фахівець виконуватиме обов'язки головного тренера "Шахтаря" до завершення осінньої частини нинішнього чемпіонату. А тим часом керівництвом клубу шукає заміну Анатолію Бишовцю. За інформацією, отриманою кореспондентом "УФ" із неофіційних джерел, до кола кандидатів на посаду головного тренера донецького "Шахтаря" входять кілька відомих фахівців, серед яких Олег Блохін, Віктор Прокопенко, Йозеф Сабо, а також Леонід Буряк, який недавно склав свої повноваження в тульському "Арсеналі".

ЗВЕРНЕННЯ

УЧАСНИКІВ РОЗШИРЕНОГО ЗАСІДАННЯ РАДИ ПРОФЕСІОНАЛЬНОЇ ФУТБОЛЬНОЇ ЛІГИ УКРАЇНИ

Ми, керівники обласних та міських федерацій футболу, президенти клубів, службовці управлінських структур Національної федерації футболу та Професіональної футбольної ліги України, зібравшись на розширене засідання ради ПФЛ для розв'язання своїх нагальних професійних проблем, користуємося нагодою, аби звернутися до співгомадян з найбільш злободенного питання.

Ідеться про обрання Президента України.

На відміну від попередніх виборів глави держави, коли слід було насамперед закріпити формальні ознаки незалежності створенням державних інститутів, сьогоднішня ситуація в Україні вимагає невідкладних політичних рішень щодо вибору оптимального суспільно-політичного ладу. На жаль, людство знає чимало революційних, кривавих розв'язань таких ситуацій, в основі яких — перерозподіл власності. На порозі третього

тисячоліття згадаймо історію: праукраїнці брали зброю лише для захисту від зовнішніх ворогів. Упевнені, що саме такий світогляд остаточно склався у нині діючого Президента Леоніда Данилюка. Тому сьогодні ми, представники наймирнішої професії — футболу, обираємо серед кандидатів у Президенти України людину, яка додела здатність спиратися в політичній діяльності на західні та східні регіони, усі релігійні конфесії, національні макро- і мікрогрупи, молють та ветерани.

Нам не потрібні учні на найвищій посаді — Україна не має часу для розмірковувань, якими шляхами прямувати в цивілізований світ. Так, за Леоніда Кучми траплялися затримки реформування суспільних відносин, державних інституцій та економіки, але ми знаємо, що вони викликані неминучими труднощами становлення, а стратегічні причини нинішніх негараздів — хай то матеріальна чи духовна

сфера — приховані у нашій спадщині. Щодо філософських, моральних принципів Леоніда Данилюка, то про них відомо всій країні: це демократ, вільний від будь-яких зобов'язань перед якимись кланами, не зашорений екстремізмом крайніх поглядів; це людина сучасної культури, яка терпляче ставиться до часів минулого фанатизму, але не буде сприяти поверненню середовища.

Упевнені: серед тих, хто претендує на президентське крісло, здатен повести Україну шляхами, що спрямовані на створення демократичного суспільства на кшталт суспільства західноєвропейських країн, лише Кучма і тільки Кучма. Для цього є в Леоніда Данилюка досвід, толерантне сприйняття навколишнього світу і ділової якості.

Закликаємо співвітчизників віддати свої голоси за Леоніда Кучму. Час експериментів минув.

Вісті з ПФЛ

З ПЕРЕНОСАМИ ВИЗНАЧИЛИСЯ

Напружений календар європейських змагань змушує керівництво ПФЛ вносити чергові корективи в календар внутрішніх змагань. Вони зумовлені бажанням створити сприятливі умови для команд, що представляють Україну на міжнародній арені. На останньому засіданні Бюро ПФЛ були затверджені дати проведення перенесених матчів.

Тур	Матч	За календарем	Нова дата матчу
7	"Нива" — "Кривбас"	15 серпня	12 жовтня
9	"Металіст" — "Кривбас"	29 серпня	11 листопада
9	"Металург" М — "Шахтар"	29 серпня	20 жовтня
11	"Карпати" — "Ворскла"	3 жовтня	28 жовтня
11	ЦСКА — "Шахтар"	3 жовтня	28 жовтня
11	"Чорноморець" — "Кривбас"	3 жовтня	28 жовтня
11	"Нива" — "Прикарпаття"	3 жовтня	6 жовтня
12	"Динамо" — "Таврія"	16 жовтня	15 жовтня
13	"Нива" — "Динамо"	24 жовтня	23 жовтня
14	"Кривбас" — "Таврія"	31 жовтня	1 листопада
14	"Ворскла" — "Зірка"	31 жовтня	1 листопада
14	"Шахтар" — "Чорноморець"	31 жовтня	1 листопада
14	"Прикарпаття" — "Карпати"	31 жовтня	1 листопада
14	"Нива" — ЦСКА	31 жовтня	1 листопада

ПОЛІТ ПТАШНИКА

ДРУГА ЛІГА. 10 ТУР. ГРУПА "А"

Петро БЕЛЕЙ
з Івано-Франківська
"Прикарпаття-2" — ФК "Калуш"
— 1:0 (0:0).
Стадіон "Рух". 100 глядачів. 25 градусів.

Судді: В. Кошура (Чернівці) — 8,4, А. Валенко (Львів) — 9, В. Онопріюк (Луцьк) — 9.
Делегат ФФУ: В. Прозоровський (Вінниця).

Івано-Франківськ: Шашко, Палюга, Ватаманюк, Криль, Ярій (Турянський, 77), Сеніч (Ткачівський, 46), Пташник-К, Ковальчук, Гачинський (Семчук, 46), Сендецький (Дрекало, 46), Редушко. **Запасні:** Кудла, Гладій, Віт. Ларін. **Тренер:** Микола Пристай.

Калуш: Магаті, Драган, А. Романчук, Зуєнко, Олевич, Гарматій-К, Русановський, Савка (Магас, 46), Ципердюк, Федорів, Васильків (Ганчук, 78). **Запасні:** Карнаух, Мандрик, Гузоватий, Кулинин, Багрий. **Тренер:** Павло Іванчо.

Гол: Пташник (83, з пенальті).
Попередження: Сеніч (8), Драган (21), Зуєнко (34), Романчук (64), Дрекало (87).

Вилучення: Зуєнко (64, друге попередження).

Гравці обох команд перед початком зустрічі хвилюючо мовчали, вшанували пам'ять провідного футболіста вищолігового складу "Прикарпаття", майстра спорту міжнародного класу Андрія Хомина, який трагічно загинув у автомобільній катастрофі. Його передчасна смерть відгукулася болем у серцях тих, хто знав, грав поруч з ним і переживав за успіхи і тимчасові невдачі. Гості без боротьби поступилися ініціативою в середині поля. Однак і в обороні калушан належного порядку не було. Прикарпатці, легко знаходячи вільні коридори, раз по раз вривалися до чужого штрафного майданчика, і якби точніше завершували свої атаки, то вже на перших хвилинах могли добитися успіху.

Поступово гра вирівнялась і десь після 20-ї хвилини вихованці тренера Іванчо, який очолює колектив недавно, вже самі змусили похвилюватися небагаточисельних уболівальників обласного центру. Вони створили три небезпечні моменти біля воріт Шашка і лише везіння врятувало івано-франківців від голу після небезпечних ударів Васильківа, Федоріва і Савки.

Однак зберегти високу активність у другому таймі їм не вдалося. Ще більше не поталанило гравцям ФК "Калуш" після того, як через друге попередження змушений був залишити поле оборонець Зуєнко. Це вилучення внесло остаточний розлад у гру гостей. На 83-й хвилині поєдинку хтось із оборонців калушан нечемно обійшовся у своєму штрафному майданчику з активним Редушко і арбітр зустрічі, не вагаючись, показав на 11-метрову позначку. Капітан господарів поля досвідчений Пташник не залишив жодних шансів новобранцеві гостей, голкіперу Магаті. Наприкінці поєдинку Редушко отримав реальний шанс закріпити успіх своєї команди, але м'яч після його удару пролетів у кількох сантиметрах поруч з боковою стійкою.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Поділля	9	7	2	0	21-4	23
2. Енергетик	10	6	3	1	17-4	21
3. Газовик	9	6	3	0	17-4	21
4. Динамо	10	5	2	3	15-12	17
5. Буковина	10	4	5	1	11-6	17
6. Прикарпаття-2	9	4	1	4	10-13	13
7. Карпати-2	10	4	1	5	14-15	13
8. Динамо-3	9	3	3	3	11-7	12
9. Нафтовик	10	3	3	4	9-12	12
10. Цементник-Хорда	10	2	5	3	10-9	11
11. Система-Борекс	10	2	5	3	7-7	11
12. ФК Калуш	10	3	1	6	7-16	10
13. Папірник	10	2	3	5	10-18	9
14. Галичина	10	2	2	6	14-18	8
15. Нива	10	1	4	5	7-21	7
16. Верес	10	1	3	6	9-23	6

ІНЦИДЕНТ

У СЕРГІЯ КРАЧЕКА — СТРУС МОЗКУ

Наприкінці першого тайму матчу "Борисфен" — "Оболонь" — ППО-2" в ненавмисно зіткненні на "другому поверсі" з Миколою Наконечним зазнав травми київський оборонець Сергій Крачек. Карета "швидкої допомоги" терміново доставила юнака до міської лікарні, де йому

надали необхідну допомогу. Як повідомив кореспондентів "УФ" Валерію ВАЛЕРКУ президент столичного клубу Сергій Сидоренко, в Крачека виявлено струс мозку. Медики рекомендували футболістові впродовж кількох днів утриматися від фізичних навантажень.

ПЕРШІСТЬ ЄВРОПИ СЕРЕД МОЛОДІЖНИХ КОМАНД

ГРУПА 9

Шотландія — Боснія — 2:0 (1:0).
1518 глядачів.
Голи: Лучлан (41), П. Далгліш (47).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Чехія	9	8	1	0	16-2	25
2. Бельгія	9	7	1	1	28-8	22
3. Шотландія	9	4	2	3	17-10	14
4. Литва	9	4	1	4	12-9	13
5. Боснія	9	1	1	7	9-24	4
6. Естонія	9	0	0	9	4-33	0

Подія

НОСТАЛЬГІЯ ЗА ВЕЛИКИМИ ІМЕНАМИ

ЗІБРАЛА В ДОНЕЦЬКУ МАЙЖЕ 20-ТИСЯЧНУ АУДИТОРІЮ

За ініціативою Президента України в Донецьку відбувся товариський матч ветеранів "Шахтаря" та збірної СРСР. Цю акцію на підтримку чинного Президента допомогли організувати ФК "Шахтар" і Донецька облрада. У Донецьк приїхали численні зірки колишнього радянського футболу. За день до матчу прибули гості з-за меж України — спартаківці Дасаєв, Черенков, Гаврилов, Хідіятуллин, тбіліський динамівець Чивадзе, араратівець Оганесян, а також динамівець Києва Кузнецов, Дем'яненко, Буряк, Михайличенко, Литовченко, Заваров, Блохін, Беланов, Яремчук і Мунтян.

Під прапором "Шахтаря" зібралися найкращі донецькі футболісти, в основному 80-х років, — Гаврилов, Варнавський, Собко, Євсєєв, Єлінскас, Гошкодеря, Рудаков, Яценко, Петров, Федоренко, Раденко, Біличенко, Леонов, Морозов і,

звичайно, донецькі мегазірки — Соколовський та Грачов. Судили матч російський арбітр Сергій Хусаїнов і донецькі ветерани суддівського корпусу — Віктор Звягинцев і Володимир Куцев. Славні імена ветеранів зібрали на трибунах трохи менше глядачів, аніж матч Кубка УЄФА між донецьким "Шахтарем" і нідерландською "Родою".

Рахунок у першому таймі, скориставшись помилкою Яценка, відкрив Блохін. Зрівняв, як у кращі свої роки, Грачов. Але найбільше вразив присутніх чудовим "пострілом" з 20-ти метрів Литовченко. Під завісу зустрічі Юрченко забив другий м'яч. Нічия — 2:2. Коментували гру відомі телекоментатори Володимир Перетурін, Марк Левицький та Коте Махарадзе.

Олег СЕМЕНЧЕНКО.

Із перших уст

"ДАРМОЇДАМ НЕ ДАМ І КОПІЙКИ"

Володимир РАСТОРГУЄВ:

Часом той, хто не сіє, встигає більше пожинути. Як не прикро, але з цим залишається лише згодитись. Однак життя на широку ногу викликає в деякого морально плоскостопість. І це факт майже доконаний: справжню ціну меду знають лише бджоли. Але ж, даруйте, дайте хоча б змогу тим "бджолам" робити свою справу, а не ставити їм палиці в колеса, видаючи їх за спиці.

Не так давно (21 вересня 1999 року) в "Українському футболі" було надруковане інтерв'ю з президентом ФК "Троєщина" Володимиром Расторгуєвим з приводу стану справ у нашому дитячому футболі взагалі та київського його "філіялу" — зокрема. Володимир Васильович тоді "незлим, тихим словом" згадав київську футбольну Федерацію та її керівників. А ще запитав: за що дитячі клуби мають платити "побори"?

Схоже, що ця історія отримала новий виток у розвитку. ФК "Троєщина" рішенням київської Федерації футболу позбавили права брати участь у змаганнях, мотивуючи це тим, що не заплачені, так звані, внески. Причому, цей демарш футбольні функціонери вчинили одразу ж після публікації в "УФ". Схоже, що хтось справді "точить зуб" на "Троєщину". І якщо представники футбольного клубу не знайдуть потрібних коштів, то команду взагалі знімуть з розіграшу. Яка сума? П'ять умовних одиниць за кожного хлопчика-футболіста. Чому саме стільки? А Бог його знає. Кажуть, нібито на розвиток футболу. А хлопчиків у Володимира Васильовича — понад 120 (клуб представлений в кожній із шести вікових груп). От і рахуйте, скільки потрібно витратити коштів. Однак і це ще не все, адже, за великим рахунком, ми платимо нині за все: чоловіки — за бездітність, жінки — за повітря, діти — за навчання. Якимось чином можна було б придумати більш-менш нормальне пояснення використання тих п'яти умовних одиниць. Якби, приміром, київська футбольна Федерація забезпечувала дитячі команди спортивного формою, взуттям, м'ячами. Але де там! Як розповів Володимир Васильович, він попросив у вищезгаданій структурі простого пояснення: на що витрачатимуть вищезгадані кошти? А на всі питання та вимоги президент "Троєщини" із вуст президента київської Федерації Сергія Щербака чув лише одне: "Давай гроші". Володимир Васильович каже, що, напевно, зрозумів би, якби частина з цих коштів пішла на оплату роботи суддів. Але ж арбітри отримують зароблене в іншій інстанції. Або хоча б горе-функціонери нарешті згодні були на "перебудову" свого офісу (так званого), який розташований в підтрибунному приміщенні стадіону і

занедбаний до такого стану, що не має нормального освітлення чи зайвого стільця, щоб присісти відвідувачу. Так і цього ж не робиться!

— Я б міг знайти потрібну суму, — продовжує пан Володимир, — побігав би по Києву з тиждень, так би й назбирав у борг. Або сказав би батькам, що треба платити. А звідки вони візьмуть ті гроші при нинішніх зарплатах? Але ж, з одного боку, як я буду людям дивитись в очі і чим я їм полегшу цей "збір". Інший момент: ми функціонуємо як громадська неприбуткова організація. І якщо я заплачу КДФ, я повинен дати пояснення податковій інспекції, адже статус "неприбуткового" не передбачає ніяких подібних грошових витрат за надання послуг.

Може виникнути аргумент: мовляв, ці кошти, які вимагає сплатити КДФ, йдуть за оренду футбольних полів. За оренду ми справді регулярно платимо. Але із власної кишені. Точніше, з "бюджету" батьків наших дітей та дякуючи спонсорській допомозі.

Повірте, я зовсім не збираюся "плакатись" в комір чийогось піджака. І питання, за великим рахунком, не в кількості тих гривень, які нас змушують заплатити (хоча дармоїду я не дав би й копійки). Питання в більшому: в справедливості, в доцільності, в перспективі. Навіщо ж ми гуртом бездумно пиляємо ту гілку, на якій купую сидимо? Навіщо на всіх кутках кричимо про розвиток дитячого футболу, не бажаючи при цьому хоча б вдарити пальцем об палець. А тоді ми бідкаємось, що чомусь кращі юні таланти несподівано (для кого?) вигулькують десь за кордоном? Невже ми такі недалекоглядні?

Недавно ФК "Троєщина" придбала собі автобус. Це справді незамінна річ, адже без нього просто неможливо існувати. Цей засіб пересування ми пригледіли у Львові, в кредит. Люди пішли нам назустріч, віддавши автобус, але не отримавши всіх грошей. Ми пообіцяли, що повернемо до Нового року. І розрахуємося обов'язково. Але питання не в цьому. Коли я запропонував у столичній Федерації використовувати цей автобус спільно, не вимагаючи від них ніяких коштів, мене просто не захотіли слухати, а "чеканять" лише одне: "давай гроші!". Люди добрі, не вжте ось так можна

опускатись? Невже в житті немає нічого святого, а совість настільки покритася нальотом бруду, що перестала "функціонувати"? Коли врешті-решт ми наведемо лад у власному футбольному домі? Чому футбольну Федерацію, яка має стати зразком, нечисті на руки та душу, далекі від футболу ділячі перетворили на "федеральну гординцю"?

Весною ми проводили міжнародний турнір пам'яті жертв Чорнобильської трагедії. Турнір міжнародний, представницький. І потребує всебічної підтримки. Думаєте, ми її отримали? Як би не так! Щоправда, КДФ нам виділила суддів. Але за їх роботу ми заплатили досить "кругленьку" суму! Оце вам і допомога.

Вдвічі дивно, адже ФК "Троєщина" — це лише підрозділ громадської організації "Здравобор". Це не лише футбол, а ще — й легка атлетика, плавання, волейбол, заняття в тренажерних залах. Ми, між іншим, єдині в районі, хто бере участь в турнірі "Шкіряний м'яч". Уявляється, якщо все це одним розчерком пера бюрократів перестане функціонувати?! А ми ж кожного року безкоштовно оздоровлюємо 200-250 дітей на узбережжі Чорного моря! А тут — водночас на вулиці опиняться більше трьохсот дітей. І спробуй їм пояснити, чому й чого. Часом ми самі в дітях виховуємо та формуємо негативні риси характеру.

Я б не хотів детально зупинятись на існуючих законах про всіляке сприяння дитячим та юнацьким добровільним організаціям, підписаних у різні терміни на різних найвищих рівнях. Невиконання власних законів скоро, схоже, може стати нашою національною рисою. Але якщо нам не хочуть допомагати, то хоч не заважайте тоді!

Що збираємося робити далі? Сидіти, склавши руки, не будемо — досі! До найближчого понеділка залишилось обмаль часу. Але шукаємо вихід із існуючої ситуації. Написали листа пану Білоблочкинському, керівнику адміністрації Президента України. Сподіваємося, що на найвищому рівні до наших проблем поставляться уважніше. А головне — знайдемо справедливість.
Олександр ПАНФІЛОВ.

Вісті з ФІФА

ЗАТВЕРДЖЕНО РЕГЛАМЕНТ НАСТУПНОГО ЧЕМПІОНАТУ СВІТУ

У Лас-Вегасі, на засіданні виконавчого комітету ФІФА, узгоджено квоти конфедерації та терміни проведення чемпіонату.

Представники конфедерації:
УЄФА — 14 місць, плюс плей-офф.
АФК (Азія) — 4 місця, плюс плей-офф.
КОНМЕБОЛ (Пд. Америка) — 4 місця, плюс плей-офф.
ОФК (Океанія) — плей-офф.
КАФ (Африка) — 5 місць.
КОНКАКАФ — 3 місця.
Разом — 32 місця.

Квота УЄФА включає Францію (чемпіон світу-1998), квота Азії включає Японію та Корею (країни-організатори).

Пари плей-офф мають такий вигляд:
УЄФА — АФК
КОНМЕБОЛ — ОФК.

Жеребкування відбіркового турніру відбудеться 7 грудня в Токіо. Сам відбірковий турнір розпочнеться не раніше 1 березня 2000 року, а закінчиться не пізніше 11 листопада 2001 року. Фінальний турнір пройде з 1 по 30 червня 2002 року.
Олег СИВАК.

19 жовтня. 21.45. Київ. НСК "Олімпійський". Ліга чемпіонів. Четвертий тур. "Динамо" — "Байер"

"У ВАС НЕМАЄ ЗАЙВОГО КВИТОЧКА?"

Сьогодні увага українських уболівальників прикута до Москви, де 9 жовтня національна збірна України гратиме з командою Росії. Звичайно ж, основу головної команди країни складуть динамівець Києва. А вже дев'ятнадцятого жовтня підопічні Валерія Лобановського знову будуть в центрі уваги мільйонів симпатиків. Саме цього дня вони в лігочемпіонському матчі зустрінуться з німецьким "Байером". Нашій команді потрібна солідна підтримка. Лише перемога дає змогу динамівським хлопцям продовжити боротьбу за вихід в наступне коло змагань.

У футбольному клубі "Динамо" (Київ) повідомили, що триває активний розпродаж квитків. Школярі можуть придбати одногрівневі квитки. Крім того, реалізуються квитки вартістю 5, 10, 20, 30, 40, 50 гривень.

Без вихідних працюють каси НСК "Олімпійський". З'явилися квиткові "точка" в підземних переходах столиці. Є також дозвіл на продаж квитків у Київському метрополітені (на всіх станціях). Цікаво, що, крім столичних уболівальників, динамівську команду прагнуть підтримати мешканці Одеси, Кременчука, Харкова, Вінниці, Ізюма, Сум, Обухова, Черкас, Умані, білоруського Гомеля. Саме з цих міст надійшли колективні заявки. До речі, квитки можна придбати як за готівку, так і за безготівковий рахунок. Контактний телефон: (044) 229-52-72.

Увага! Редакція газети "Український футбол" запрошує на постійну роботу висококваліфікованих:
— кореспондентів,
— коректорів,
— менеджера з розповсюдження преси.
Телефони для довідок: 441-83-52, 441-83-03.

Редактор номера —
Сергій ПІЛЬКЕВИЧ
Старший коректор —
Людмила СЕМЕНОВА

"Український футбол" - видання газети "Молодь України".
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 1778

Наш розрахунковий рахунок № 26003511 у Першому Київському філіалі АПБ "Аваль", МФО 322506, для "Українського футболу", код 05905668.

Видавництво "Преса України", 252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

441-83-52, 441-83-03, 441-83-85, 441-83-90.
Факс 225-31-52, 441-83-03.
Відділ реклами та реалізації 441-88-91.

ДЗВОНІТЬ ПИШІТЬ ЗАХОДЬТЕ

252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50, редакція газети "Український футбол".

Щоденно, крім суботи і неділі, з 9-ї до 18-ї години.

Електронна пошта my@molod.kiev.ua
WEB-сторінка в Інтернеті — <http://uamedia.visti.net/uf>

Головний редактор
В. І. БОДЕНЧУК

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:
Віктор БАННИКОВ (перший віцепрезидент Федерації футболу України),
Юрій БРЯЗГУНОВ (заступник головного редактора),
Юрій БОНДАР,
Валерій ВАЛЕРКА,
Микола МОТОРНИЙ (заступник головного редактора),
Сергій ПІЛЬКЕВИЧ, Федір ШПИГ (президент банку "Аваль").

Тираж 70 156 примірників.

Зам. 0327109. Індекс 60994.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0